

MONIKULTTUURISESTI LIIKKUEN -HANKE

Hankeraportti 2013 ja kevät 2014

Tomi Hyönen
Hankekoordinaattori
Punkalaitumen kunta
Vapaa-aikatoimi
4.6.2014

HANKKEEN HISTORIA JA TAUSTAT LYHYESTI

Punkalaitumen kunnan entinen vapaa-aikatoimen sihteeri Jorma Leppänen mietti vuonna 2011, miten kunnan kasvavaa maahanmuuttajien joukkoa voitaisiin kotouttaa paremmin liikunnan ja vapaa-ajan palveluiden keinoin. Hän haki Punkalaitumen kunnan nimissä yleisavustusta Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeelle, jolla voitiin palkata uusi hankekoordinaattori Juha Jussila hoitamaan maahanmuuttajien liikunta-asioita käytännön tasolla.

Hankkeen pääkohderyhmänä olivat maahanmuuttajataustaiset lapset ja nuoret alle 29-vuotiaat, mutta muitakaan ikäryhmiä, perheitä ja naisia ei unohdettu ja kaikille avoimia tapahtumia järjestettiin ja myös uusia liikuntalajeja sekä kursseja tarjottiin kokeiltavaksi kaikille kuntalaisille.

Punkalaitumen kunta on kuntastrategiassaan 2015 ja 2020 vahvasti maahanmuuttaja-myönteinen, joten heidän osuutensa kuntalaisissa kasvaa todennäköisesti tulevaisuudessakin ja sitä kautta hankkeen toiminta ja jatko kunnassa on perusteltua sekä tarpeellista.

Hankkeen tavoitteena oli varmistaa, että liikunta kunnassamme oli maahanmuuttajia ja kantaväestöä integroivaa ja jokainen voisi halutessaan liittyä mukaan harrastamaan taustasta, iästä tai sukupuolesta riippumatta. Hanke esitteli tavoitteitaan ja lähestyi kunnan vapaa-aika ja liikuntasektorin toimijoita ja opasti tarvittaessa kolmannen sektorin ohjaajia paremmin kohtaamaan maahanmuuttajataustaisia harrastajia ohjauksessa, sekä haastoi kolmatta sektoria järjestämään ja osallistumaan erilaisiin hankkeen tapahtumiin, joita sitten järjestettiin ja tarjottiin kuntalaisille yhteistyössä.

Samalla hanke selvitti, miten vapaa-aikatoimi pystyisi paremmin vastaamaan maahanmuuttajien odotuksiin liikunnan ja urheilun suhteen paikkakunnalla ja esittelee esille nousseita keskeisiä tuloksia. Myös koulujen loma-aikaan suunnattua liikunta- ja harrastustoimintaa kehitettiin hankkeessa eteenpäin yhdessä vapaa-aikatoimen kanssa.

Hankeen toisena toimintavuotena vuonna 2013 hankekoordinaattoriksi palkattiin Tomi Hyvönen. Hän aloitti työnsä kesäkuun ensimmäisenä päivänä 2013. Edellisen hankekoordinaattorin raportit ja muutkin dokumentointi edesauttoi nopeata starttausta tämän vuoden hanketyöhön ja hankkeen ohjausryhmän tuki oli myös työtä aloitettaessa tarpeellista. Suurimalle osalle Punkalaitumelaisista, paikallisista yhteisöistä ja kolmannen sektorin toimijoista monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen toiminta oli jo entuudestaan tuttu viime vuodelta, joten heidän kanssaan yhteistyön aloittaminen oli verraten helppoa.

Hankkeelle asetettuja ja hyväksi havaittuja tavoitteita ja joitakin vakiintuneita toimintamalleja on jatkettu ja joitakin hieman muokattu uudelleen tämän toimintavuoden aikana. Kuntalaisia on pyritty aktivoimaan myös toimintaan mukaan vapaamuotoisella kyselyllä, jonka välityksellä ihmiset ovat voineet ehdottaa mieluisia tapahtumia ja harrastuksia sekä antaa palautetta monikulttuurisesti liikkuen – hankkeen toiminnasta.

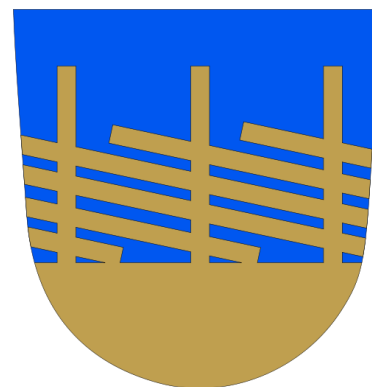
Hankkeen lähtökohtana on ollut järjestää helposti lähestyttävää, kilpailullisesti tavoitteetonta ja osallistujille maksutonta liikuntaa kuntarajojen sisällä ja satunnaisesti ulkopaikkakunnilla teemaretkien muodossa. Tätä toimintamallia aiotaan jatkossakin jatkaa ja edelleen kehittää kattamaan laajemmin myös punkalaitumelaisia toimijoita ja liikuntapaikkoja. Tänä vuonna oman haasteensa toiminnan järjestämiseen kesäkauden ulkopuolella on asettanut kunnan liikuntahallin remontointi, joka kestää aina tulevalle keväälle asti. ”Evakkotilaksi” ja liikuntahallin korvaajaksi on neuvoteltu remontin ajaksi Vartiolan talo, joka menettelee liikuntatilana kohtalaisesti. Tietyin pelirajoituksin käytettynä, siellä pyritään minimoimaan tämän historiaa huokuvan tilan aineelliset vahingot, joten täysivoimaista liikuntatoimintaa kunnassamme on juuri tällä hetkellä haasteellista järjestää ainakin sisäpallopelien ja muiden vauhdikkaampien lajien osalta. Tilanne muuttunee tulevan maaliskuun aikana, kun liikuntahallin remontti on suunniteltu valmistuvan.

Kesäaikana Punkalaitumen kunnan alueella harrastuspaikkoja on pieneksi pitäjäksi yllättävänkin paljon ja positiivisena ongelmana ehkä tulee esiin, että kaikissa kohteissa ei edes kerkeä järjestämään harrastustoimintaa pelkästään hankkeen puitteissa. Monipuolisuutta ulkoliikuntatarjonnassa vahvasti viime kesän aikana valmistunut luontopolku maisematorneineen Porttikallion liikuntakeskukselle. Luontopolun avajaisten jälkeen epävirallisten raportoijien mukaan kävijämäärä Porttikalliolla on moninkertaistunut ja mielenkiinto luontopolkua ja luontoliikkumista kohtaan on selvästi kasvussa valtakunnallisellakin tasolla. Luontoliikunta on myös varsin käyttämätön integrointimuoto maahanmuuttajille. Luonnossa liikkumista tulisi tulevaisuudessa ottaa enemmän huomioon toimintaa suunniteltaessa ja tähän aiotaankin kiinnittää huomiota tulevan vuoden aikana hankkeen puitteissa.

Sisällys

Hankkeen historia ja taustat lyhyesti	1
Sisällysluettelo	3
Hankkeen rahoitus ja tuloslaskelma 2013.....	4
Selvitys toimintakulujen käytöstä	5
Jalkapallo kuuluu kaikille -päivä	6
Heinäbiitsiturnaus.....	8
Perinteikäs ja rento onkipäivä.....	12
Porttikallion luontopolku ja luontoliikuntataphtuma ..	14
Syysloman aktiviteetit	22
KaikenMaailmanTanssia - KMT syyskausi.....	24
Varaslähtö talven lumille.....	31
Loppupohdinta toimintavuodesta 2013.....	37
Toimintavuosi 2014; Tammikuusta toukokuuhun.....	38
Välinesirkusta 10 - 99 - vuotiaille nuorille	38
Rasismmin vastainen futsalturnaus.....	41
Rytmikästä vesijumppaa naisille	45
KaikenMaailmanTanssia - KMT kevätkausi.....	47
Laitumen Pallo ry ja alkanut yhteistyö	50
Liikuntahallin avajaiset ja avoimet ovet 11.4.2014	52
Loppupohdinta keväästä 2014	55

HANKKEEN RAHOITUS JA TULOSLASKELMA 2013

Monikulttuurisesti liikkuen – hanke

TULOSLASKELMA 2013

Tuet ja avustukset valtiolta	25.000,00 €
Punkalaitumen kunnan omarahoitusosuus	14.050,00 €
kokonaisrahoitus hankkeelle	39.050,00 €

Toteutuneet toimintakustannukset 1.6.2013 – 31.12.2013

Henkilöstökulut

- hankekoordinaattori + muut palkat	13.986,64 €
- KuEl maksut	2.300,81 €
- sair.vak + kansaneläkemaksut	285,34 €
- työttömyysvakuutusmaksut	313,28 €
- tapaturmavakuutusmaksut	104,99 €
yhteensä:	16.991,06 €

Palvelujen ostot

- painatukset ja ilmoitukset	1.250,19 €
- vakuutukset	110,15 €
- matkustus ja kuljetuspalvelut	1.217,44 €
- opetus ja kulttuuripalvelut	3.851,21 €
- muut palvelut	885,00 €
- pääsyliput ja osallistumismaksut	397,00 €
- rak. ja al. kunnossapito	435,48 €
- ateriapalvelut	149,14 €
yhteensä:	8.295,61 €

Aineet, tarvikkeet, materiaalit

- vaatteisto	547,82 €
- lääkkeet ja hoitotarvikkeet	76,79 €
- poltto ja voiteluaineet	740,88 €
- kalusto	162,47 €
- rakennusmateriaali	202,10 €
- muu materiaali	189,93 €
yhteensä:	1.919,99 €

Vuokrat

- rakennusten, huoneistojen vuokrat	3.129,55 €
yhteensä:	3.129,55

Toteutuneet toimintakustannukset yhteensä: 30.336,21 €
Tilitetyt toiminnan tuotot yhteensä: 269,05 €

Toimintakate / toimintavuoden ylijäämä: 8.982,84 €

SELVITYS TOIMINTAKULUJEN KÄYTÖSTÄ

Henkilöstökuluihin sisältyy hankekoordinaattorin palkka ja siitä syntyvät lisäkulut, myös palkattujen lisäohjaajien ja luontopolun yhteydessä tarvittun kielenkääntäjän korvaukset ovat huomioitu tässä kohdassa.

Palvelujen ostot sisältävät Punkalaitumen Sanomien lehtimainoskustannukset järjestetyistä tapahtumista. FC Vartiolan jalkapallojoukkueen osan pelaajien vakuutusmaksut on myös sisällytetty tähän kohtaan. Kuljetuspalvelut koostuu linja-autovuokrista ulkopaikkakunnilla järjestettyihin teematapahtumiin. Opetus ja kulttuuripalvelujen osa koostuu suurimmilta osin Kaiken Maailman Tanssia - projektin tanssihjaajalle maksetuista korvauksista. Pääsylippumaksut pitävät sisällään Jämijärven hiihtotunnelin käyttömaksun Jämille tehdyn hiihtomatkan osalta. Rakennus- ja kunnossapitomaksut koostuvat luontopolun rakentamiseen liittyvistä kustannuksista. Rakennustyöt suorittivat hankekoordinaattorin opastuksella ja avustuksella kunnan työttömien työpajan henkilöstö. Ateriapalveluista tulleet kulut ovat myös osa luontopolun kustannuksia. Ne syntyivät luontopolun avajaispäivän tarjoiluista, jolloin tarjolla oli lettuja, makkaraa, kahvia ja mehua kaikille luontopolun avajaisiin osallistuneille henkilöille.

Aineet, tarvikkeet ja materiaalit kohdan vaatteiston osuus on syntynyt FC Vartiolan jalkapallojoukkueen verryttelyasuista samoin kuten lääkkeiden ja hoitotarvikkeiden osuus, jotka kattavat jalkapallojoukkueen ensiaputarvikkeet. Poltto- ja voiteluainekustannuksilla on katettu FC Vartiolan jalkapallojoukkueen vieraspelimatkojen pelaajien vanhempien yksityisautoilla syntyneet matkakustannukset kilometrikorvausten perusteella. Kalustokustannukset kattavat Vartiolan liikuntatilaan ostetut pehmojalkapallot ja pienet sählymaalit. Rakennus- ja muut materiaalikustannukset ovat syntyneet kokonaisuudessaan luontopolun rakentamiseen tarvituista tarvikkeista, puutavarasta, muttereista, pulteista jne.

Vuokramenoihin on kirjattu MTK:lta lokakuusta alkaen vuokratun Vartiolan talon kuukausittaiset vuokratustannukset ja Haukankosken kokoustilan vuokrat, jota on käytetty tanssistudiona Kaiken Maailman tanssia -projektin puitteissa.

Hankkeen myöhäisestä aloitusajankohdasta ja johtuen hankkeen talousarvio on ylijäämäinen ja Punkalaitumen kunta pyysikin ELY -keskukselta saada siirrettyksi tuon ylijäävän reilu 8000 euron osuuden Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen vuoden 2014 toimintakaudelle. ELY -keskus oli myöntynäinen tämän ehdotuksen osalta ja näin toiminta hankkeen puitteissa voi jatkua suoraan vuoden 2014 tammikuun alusta alkaen.

Toiminnan tuotot 269,05 € ovat kertyneet Kaiken Maailman Tanssia- projektin avulla osallistujilta kerätyistä ”maksamita jaksat” – lahjoituksista.

JALKAPALLO KUULUU KAIKILLE -PÄIVÄ TORSTAINA 27.6.2013

”Jalkapallo kuuluu kaikille” on Jalkapallon pelaajayhdistyksen kampanja, joka on toteutettu yhteistyössä Maahanmuuttoviraston ja Suomen Punaisenristin kanssa. JPY:n toiminnanjohtaja Markus Juholan kanssa käymän elektronisen kirjeenvaihdon seurauksena osallistuin tapahtumaan myös monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen kanssa. Ehdotin Punkalaitumella tapahtuvaan tapahtumaan osallistutettavaksi myös Suomalaisista sekä kiintiöpakolaisista koostuvaa kantaväestöä vastaanottokeskuksessa asuvien turvapaikkapäätöstä odottavien maahanmuuttajien seuraksi.

Markkinointi Punkalaitumelaisille tapahtui lehtimainoksen ja A4- kokoisten julisteiden avustuksella, joita kiinnitin paikallisten päivittäistavarakauppojen ja pienyrittäjien toimitiloihin heidän myötämielisellä suostumuksella ja avustuksella.

Itse tapahtumapäivä alkoi vastaanottokeskuksen juhlatiloissa tapahtuneella projektin infotilaisuudella, jossa Markus Juhola esitteli JPY:n toimintaa ja kertoi vastaanottokeskuksen asukkaille sekä ohjaajille ”Jalkapallo kuuluu kaikille” - tapahtumasta ja maailman laajuisesta punainen kortti rasismille hankkeesta. Muutaman lyhyen videon avustuksella tutuiksi tulivat myös maahanmuuttajataustaiset Suomen maajoukkuettakin edustaneet kuuluisat jalkapallohahmot. Jokaiselle vastaanottokeskuksen asukkaalle myös annettiin muistoksi punainen ”jalkapallo kuuluu kaikille”- ranneke. Mukanaan Juholalla oli myös kaksi ulkomaalaistaustaista jalkapalloilijaa avustamassa häntä sekä kertomassa omat tarinansa kuinka ovat päätyneet Suomeen asumaan ja jalkapalloilemaan. Mitä haasteita he ovat kokeneet matkallansa ja lisäksi he myös kannustivat vastaanottokeskuksen asukkaita elämässään ja suomen kielen opiskelussa. Ensimmäisenä esiteltiin Erald Gjondedaj Albaniasta, joka pelaa nykyään Salon Pallossa 2. divisioonassa ja toisena Irakli Sirbiladze syntyjään Georgiasta. Hänet on valittu veikkausliigan parhaaksi pelaajaksi 2012 kaudella pelaajien äänestyksellä ja hän palloilee FC Inter Turun riveissä ylimmällä sarjatasolla.

(screeniltä seurataan ”punainen kortti rasismille” videota)

Infoaamun lopuksi vielä jokainen vastaanottokeskuksen asukkaista kirjoittivat terveisensä, nimensä ja vapaaehtoisesti mitä halusivatkaan omalla äidinkielellään isolle valkoiselle lakanalle, joka jäi Markus Juholalle ja JPY:lle muistoksi vierailusta Punkalaitumella ja Juhola puolestaan lahjoitti pelipaidan vastaanottokeskuksen ohjaajille, näyttävästi esillepantavaksi muistona tapahtumasta.

(piirustelua lakanalle, joka jäi Markus Juholalle ja JPY:lle muistoksi)

Aamun teoria- ja tutustumisosion jälkeen vastaanottokeskuksen asukkaat kuljetettiin linja-autolla Vartiolan urheilukentälle kokeilemaan ja harjoittelemaan jalkapallon saloja JPY:n ohjaajien opastuksella. Vauhti ja kilpailuhenki kasvoivat aikuisten miesten keskuudessa nopeasti heidän aloittaessa harjoitukset, joten otin perheiden parikymmentä pienintä toiseen ryhmään ja pelasimme heidän kesken hyvähenkistä jalkapalloa. Lasten pelissä oli mukana noin puolet kantaväestöstä ja puolet vastaanottokeskuksen asukkaita ja oli mukava huomata kuinka ennakkoluulottomia ja varauksettoman kiinnostuneita sekä toverillisia he olivat toisilleen pelin yhteydessä.

Paikalla oli lähes sata henkilöä vastaanottokeskuksesta ja kantasuomalaisiakin saapui paikalle arvioni mukaan 20–30 henkeä. Kaikki eivät toki pelanneet jalkapalloa vaan he tyytyivät katsomaan ja kannustamaan kentän hulinaa katsomon puolelta herkutellen samalla rapeilla muurinpohjaletuilla ja mehulla, joita oli tarjolla kentän laidalla.

Median väki oli myös kiinnostunut tapahtumasta. Punkalaitumen sanomien ja Alueviestin toimittajat tekivät myös lehtijutut päivästä ja he haastattelivat niin Juholaa, itseänikin ja paikalla olleita tapahtumaan osallistuneita henkilöitä.

Päivä oli varsin palkitseva kokonaisuudessaan vaikka odotinkin suurempaa osanottoa kantaväestön puolelta. Ja suunnittelemani ”koko punkalaidun pelaa” jalkapallo peli kuivui hieman kasaan turvallisuussyistä, sillä vauhti ja syke aikuisväestöllä oli pallon perässä juostessa niin kovaa ja intohimoista, että kentän pienimmät olisivat jääneet pahasti jalkoihin ja haavereilta olisi tuskin välttytty jos olisimme pelanneet jalkapallopelin kaikkien kesken. Tästä huolimatta kaikki halukkaat kuitenkin saivat pelata iloisena ja hikisenä, paahtavan auringon alla lähes kolmenkymmenen asteen helteessä ukkosen jyristessä taustalla niin kauan kunnes puhti loppui pohkeista ja oli aika lähteä lähestyvää ukonilmaa karkuun iloisesti hymyillen.

HEINÄBITSITURNAUS PERJANTAINA 12.7.2013

Punkalaitumen heinäpäivillä järjestetyssä HeinäBiitsiTurnauksesta tuli iloinen, aurinkoinen ja rehtihenkinen koko perheen, monikuluttuurinen, Punkalaitumelaista yhteisöllistä henkeä heijastava urheilutapahtuma. Paikalle saapui odottamattoman suuri osallistujajoukko pelaamaan biitsiä ja nauttimaan yhdessäolosta sekä auringonpaisteesta.

Tapahtuma houkutteli myös vaihtuvan määrän kannustavia katsojia paikalle pitkin kesäisen hikistä iltapäivää. Rytmikkään reggaeväritteisen musiikin soidessa taustalla koko turnauksen ajan viimeisteltiin letkeä ja iloinen tunnelma kuumaan perjantai-iltapäivään.

Joukkueet alkoivat valua Vartiolan urheilukeskuksen rantalentopallokentälle iltapäivällä kello kolmen jälkeen. Yksi toisensa jälkeen joukkueet ilmoittautuivat mukaan turnaukseen ja nimesivät ryhmänsä mielikuvituksella koristelluin nimin. Juuri ennen neljää kun turnauksen oli määrä alkaa, kasassa oli 10 kolmen tai neljän hengen joukkuetta, jotka odottivat vuoroaan malttamattomina päästä pelaamaan Vartiolan hiekalle. Mukana olivat Kuku Team, Tepsi, KKT, Lilsey, Team Venla, Valo, CR7, Papa Sierra, Beautiful Boys ja Team Best. Ilmoittautuneet joukkueet jaettiin kahteen viiden joukkueen lohkoon, jonka myötä jokaiselle joukkueelle tuli neljä alkusarjan peliä pelattavaksi. Alkusarjan jälkeen kummankin lohkon kaksi parhaiten sijoittunutta joukkuetta ylsivät välierään, josta vielä voittajajoukkueet finaaliin, jossa ratkaistiin HeinäBiitsiTurnauksen kiistaton mestari. Näin pelejä syntyi pelattavaksi päivän mittaan yhteensä 23 kappaletta turnauksessa. Yksi yksittäinen peli sovittiin yhdessä pelattavaksi 21 pisteeseen. Ja ennen turnauksen alkua kävimme vielä kaikkien joukkueiden kanssa turnauksen säännöt ja ohjeet läpi niin suomeksi kuin osallistujien pyynnöstä myös englanniksi sillä puolet turnauksen osallistujajoukkueista saapui paikalle SPR:n vastaanottokeskuksesta ja kaikilla heidän asiakkailaan ei vielä ole täysin suomen kieli hallussa. Päivän mittaan tuomarointi vaati myös kansainvälisyyttä, milloin espanjaksi, suomeksi, englanniksi ja saksaksikin.

(vastakkain pelaavat KKT ja Lilsey, ottelun voitti KKT 21 - 13)

Joukkueet kisasivat toisiaan vastaan urheilullisesti ja rehellisesti pyrkien kuitenkin voittamaan vastustajansa ja myös yrittäen voittaa koko turnauksen. Joukkueet saivat myös turnauksen alkuinfon yhteydessä tehtäväkseen valita keskuudestaan turnauksen Fair Play- joukkueen. Palkintopystit kiilsivät auringonpaisteessa kentänviereisellä toimitsijapöydällä ja olivat näin houkuttimina ja muistuttajina joukkueille turnauksen urheilullisista tavoitteista mukavan yhdessäolon ja yhdessä tekemisen lisäksi.

Pelejä pelattiin ja viimeisteltiin liukuhihnalta kunnes välierien jälkeen pidimme pienen viisi minuuttisen hengähdystauon ennen pelillisesti uskomattoman hyvätasoista ja rehtihenkistä finaalia, jossa Tepsi voitti lopulta KKT:n 21-12. Finaalin jälkeen palkittiin ensin turnauksen nelihenkinen Fair Play- joukkue; Beautiful Boys, joka koostui SPR:n vastaanottokeskuksen lapsista. Osa nuorista väsähti jo ennen pitkän turnauksen loppua ja he lähtivät takaisin keskuksen viimeisen pelinsä pelattuaan, mutta yksi ja vanhin joukkueen lapsista jaksoi jäädä turnauksen loppuun ja vastaanottaa joukkueen palkinnot.

(tyytyväisenä Fair Play- pystit kourassa)

lopulta myös finaalin voittanut joukkue Tepsi sai pystinsä muistoksi tapahtuman voitosta. Voittajajoukkue myös koostui nelihenkisestä ryhmästä, mutta he kuitenkin pelasivat läpi turnauksen kolmella pelaajalla yhden pelaajista vaihduttua iltapäivän myötä toiseen. Hannu Laurila, Jani Anttila, Erkki Karppanen ja Tero Karppanen olivat turnauksen voittaneen joukkueen pelaajat, heidän tililleen syntyi ainoastaan voittoja koko pitkän turnauksen myötä, joka alkoi neljältä ja jonka finaali viimeisteltiin varjojen pidentyessä, auringon jo hieman laskiessa ja värjäten iltaa pehmeästi puoli yhdeksän maissa.

(turnauksen voittanut joukkue Tepsi finaalin jälkeen)

Idea HeinäBiitsiTurnauksesta lähti liikkeelle Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen ohjausryhmän palaverissa torstaina 20.6. ja se syntyi toteutettavaan muotoon sitä seuranneina viikkoina. Turnaus päätettiin järjestää nimenomaan Punkalaitumen Heinäpäivien yhteydessä, kun muutakin toimintaa järjestettiin kylillä kaikille kuntalaisille sekä lomalaisille. Markkinointi tapahtumasta tapahtui A3 ja A4 kokoisia mainoksia kylille eri toimipisteisiin levittämällä, kunnan omilla Facebook- sivuilla, lehtimainoksena Punkalaitumen sanomissa niin Heinäpäivien tapahtumakalenterin yhteydessä kuin omallakin pienellä mainoksella, tapahtuma kirjattiin myös kunnan tapahtumakalenteriin nettiin, josta lehtimainoksen ja julisteiden ulottumattomissa ovat sen myös saattoivat löytää. Lisäksi kävin SPR:n vastaanottokeskuksessa kahteen otteeseen turnausta edeltävinä viikkoina pitämässä kaikille avoimet rantalentopalloharjoitukset, joihin osallistui reilusti innokkaita pelaajia. Kumpaistenkin harjoitusten yhteydessä mainitsin myös tulevasta turnauksesta ja motivoin ihmisiä tulemaan paikalle viihtymään ja pelaamaan. Turnausperjantaita edeltävän torstain harjoitusten jälkeen motivoin myös vastaanottokeskuksen ohjaajia mukaan turnaukseen niin pelaamaan kuin kuljettamaan heidän asiakkaitaan autoilla Vartiolan kentälle.

Kaikkineen tapahtuma itsessään oli erittäin onnistunut, mikäli enempi määrä joukkueita olisi turnaukseen osallistunut, olisimme pelanneet rantalentopalloa vielä pidempään ja myöhempään kuin mitä tällä kertaa osoittautui aika lailla maksimiksi. Lähestulkoon kuuden tunnin rupeama rantahiekalla paahtavassa kesäauringossa vei mehut niin pelaajista kuin järjestäjistäkin vaikkakin positiivisella tavalla. Päivän ja pelien päätyttyä niin finalistit kuin muutamat paikalla vielä olevat katsojatkin osoittivat urheilullista talkoohenkeä sekä Punkalaitumelaista yhteisöllisyyttä ja auttoivat turnauksen järjestänyttä osapuolta viemään toimitsijapöydät, musiikkivehkeet ja tarvittavat muut varusteet niille kuuluvalla paikalla urheilukentän toimistoon. Siitä myös iso kiitos kaikille!

PERINTEIKÄS JA RENTO ONKIPÄIVÄ LAUANTAINA 10.8.2013

Punkalaitumelaisten maahanmuuttajahankkeiden ja yhteistyössä paikallisten yhdistysten ja yritysten kanssa kehittämästä rennosta onkipäivästä on syntynyt jo perinne Punkalaitumelle. Perinne, joka kerää joenvarteen leikkimielisesti ja rennosti kisailemaan onginnan avulla paikallisia pikkulapsia, nuoria, aikuisia, vanhuksia, maahanmuuttajia, yhdistysten edustajia ja satunnaisia matkajia kuin perinteisiä kesäasukkaitakin.

(palkintojenjaon jälkeen vielä yhteiskuva osasta onkikipailuun osallistuneista henkilöistä)

Perinteinen onkipäivä päätettiin järjestää elokuussa, juuri koulujen alkua edeltävänä viikonloppuna, mahdollistaaksemme koululaisten ja lapsiperheiden osallistumisen, sillä monet Punkalaitumelaiset viettävät kesälomiaan ulkopaikkakunnilla ja saapuvat takaisin juuri ennen arkisen aherruksen alkua sekä muslimien iso uskonnollinen juhla ja paasto aika Ramadan ohjasi myös valintaamme tapahtumapäivää valittaessa, sillä halusimme mahdollistaa ja maksimoida maahanmuuttajien osallistumisen onkipäivälle.

Tapahtuman markkinoinnissa käytettiin tutuksi tulleita metodeja, joilla olemme huomanneet saavuttamamme suurimman osan paikkakunnan asukkaista. Facebookin paikallisissa ja aktiivisissa ryhmissä kerroimme tapahtumasta ja pitäjälle levitimme mainoksia paikallisten toimijoiden toimipisteisiin.

Kisassa oli perinteisesti sarjat lapsille, miehille ja naisille, jokaisen sarjan kolmen parasta palkittiin ongittujen kalojen yhteispainon perusteella, lisäksi päivän pienimmän ja suurimman kalan onkineet palkittiin erikseen. Vanttilan muovi oli perinteisesti lahjoittanut erilaisia käyttötarvikkeita palkinnoiksi ja lisäksi vapaa-aikatoimen palkintokaapista löytyi sarjojen parhaille pokaalit muistoiksi mukavasta onkitapahtumasta.

Onkipäivän kisa alkoi lauantaiamuna 10 aikaan ja sen avasi kunnanjohtaja Lauri Inna pienellä puheella ja tervetuloitovotuksella megafonin välityksellä Sarkkilan sillan päältä. Onkiaikaa oli varattuna puoleen päivään asti, jonka jälkeen kisailijat toivat saaliinsa punnitukseen. Koko edellisen yön satanut ja aamullakin vielä jatkunut vesisade verotti osallistujia. Puolentunnin onginnan jälkeen taivaanrannassa pilkotti lämmittävä valoilmio, joka toi tullessaan myös vielä muutaman matti- ja maijamyöhäisen mukaan kisailemaan. Kokonaisosallistujamäärä onkipäivänä oli reilu 30 henkilöä tällä kertaa. Viimevuotiseen tapahtumaan verrattuna se oli hieman pettymys, mutta vallitseva sääolosuhde selitti lievän osallistujakadon ja ehkä hieman myöhäisempi tapahtuman aloitusajankohta olisi saattanut tuoda paikalle vielä runsaamman osallistujamäärän, sillä varsinkin kun sade taukosi ja se itsessään jo houkutteli lisää ihmisiä paikalle.

Ulkoilmatapahtumia järjestettäessä ollaan toki aina sään armoilla ja sillä asialle on hyvin vähän tehtävissä mitään mihinkään suuntaan. Toivoa vaan voi aina, että sää on suotuisa mikä lisää aina osallistujamäärää tapahtumasta riippumatta. Muutoin sitten on kiinnitettävä huomiota järjestelyjen toimivuuteen ja keskitettävä siihen energia, että tapahtumat pystytään viemään läpi jouhevasti ja siten, että ihmiset viihtyvät vaikka paikalla olisi yllätyksellisesti isojakin tai vain pieniä ihmismassoja.

Kaikkia kisaan osallistujia oli ohjeistettu tapahtuman markkinoinnin yhteydessä ottamaan omat onget ja madot mukaan, mutta kymmenkunta koivusaloista tehtyä varaonkea ja purkillinen matoja tulivat tarpeeseen, sillä kaikilta ei kalastukseen tarvittavia varusteita löytynyt. Osa ihmisistä, jotka olivat tulleet paikalle vain aikomuksenaan katsella perheen jälkikasvun onkimista Innostuivat myös ottamaan osaa kisaan ja saivat lainaksi tarvittavat välineet.

Tapahtuma oli onnistunut säätilallisista haasteista huolimatta ja Punkalaitumen sanomatkin julkaisi onkipäivästä pienen jutun valokuvineen seuraavan torstain lehdessä. Ensi kesänä taas ongitaan uudestaan perinteikkään ja rennon onkipäivän merkeissä sekä toivottavasti auringon paistaessa taivaalta.

PORTTIKALLION LUONTOPOLKU JA LUONTOLIIKUNTATAPHTUMA

Suunnitteluvaihe:

Sain tehtäväkseni Punkalaitumen kunnalta, ensimmäisessä ohjausryhmän palaverissa, monikulttuurisesti liikkuen – hankkeen puitteissa rakentaa luontopolku Porttikallion liikuntakeskukselle. Aloitin selvitystyöt maastoutumalla Porttikallion maisemiin ja etsimällä sopivan maastoalueen johon polun voisi sijoittaa. Se löytyi yllättävänkin nopeasti yhteistyössä paikallisten toimijoiden kanssa, joilla oli omia jo ennalta suunniteltuja projekteja toteutettavana Porttikalliolle. Kävin myös hieman sähköpostinvaihtoa ELY – keskuksen kanssa luontopolun ja sen valmistuttua Porttikalliolle suunnitellun luontoliikuntapäivän toteuttamisesta ja rahoituksen raameista, joiden puitteissa luontopolku ja luontoliikuntatapahtuma tulisi tehdä.

Sähköpostivaihtoa Ely-keskuksen yhteyshenkilön Annika Kattilakosken kanssa projektin alkutaipaleelta

Lähettäjä: Hyvönen Tomi [<mailto:Tomi.Hyvonen@punkalaidun.fi>]

Lähetetty: 17. kesäkuuta 2013 15:28

Vastaanottaja: Kattilakoski Annika

Hei Annika,

Aloitin työni tämän hankkeen kordinoimisessa kesäkuun alussa ja olen pyrkinyt suunnittelemaan erilaisia tapahtumia Punkalaitumella paikallisväestön ja maahanmuuttajien kanssakäymisen helpottamiseksi. Kyselisinkin sinulta nyt hieman ohjeistusta asian tiimoilta, että miettimäni muutamat tapahtumat ja hankkeet varmasti sopivat projektirahoituksen piiriin ennen kuin käynnistän projektit käytäntöön ajatustasolta.

Punkalaitumen kunta haluaisi rakentaa luontopolun Porttikallion liikuntakeskukselle. Luontopolulle ollaan suunniteltu tulevaisuudelle liikkujille tietopohjaisia opastintauluja paikallisesta kasvistosta polun varrella, sekä tietopätkinä luonnon ja eläimistön tunnistamisesta alueen maastosta. Opasteet kyseisiin polunvarsikyltteihin tehtäisiin niin suomen, englannin kuin karenin kielellä (paikallisten myanmar pakolaisten puhuma äidinkieli). Polun valmistuttua pitäisimme luontopolun avajaiset koko Punkalaitumen väestölle ja tutustuisimme maastoon kiertäen ympäristöä. Onko tämä projekti hankkeen kehyksien sisällä tällaisenaan ja jos ei niin, mitä haluaisitte mahdollisesti lisättävän tähän, että projekti täyttäisi vaatimukset.

Toinen Idea joka vaatisi mahdollisen hyväksynnän, korjaamisen tai hylkäämisen koskee ideaa kansainvälisestä ruoka- ja liikuntaryhmästä, jonka avulla uskoisin saavani murrettua raja-aitoja paikallisväestön ja maahanmuuttajien väliltä ja tiivistettyä yhteistyötä heidän välillään. Ajatuksena olisi kerääntyä yhteen ryhmän voimin ensin yhdessä liikkuen soveltaen niin Suomalaisia kuin ulkomaisiakin pelejä ja leikkejä, jonka jälkeen ravitsevan, monikansallisen ruoan ja reseptien avulla tekisimme kaikkien kanssa yhdessä maistuvaa suuhunpantavaa joukon ravitsemiseksi. Yhtenä tärkeänä päämääränä tämän ”kurssin” sisältönä haluaisin painottaa osallistujille yhdessä tekemisen, uusien reseptien ja makumaailmoin tutustumisen ohella, myös tasa-painoisen ja ravitsevan ruoan merkitystä liikunnan yhteydessä ja lihasrasituksesta palautumisessa.

Tulevana torstaina 20.6. aamupäivällä pidämme ohjausryhmän palaverin hankkeen tiimoilta ja toivoisin saavani palautteen sinulta jo siihen mennessä kaikille ryhmäläisille esitettäväksi. Pahoittelen pikaista vastauspyyntöä tämän osalta, todennäköisesti jo valmiiksi kiireisen juhannusviikon alla.

Kiittäen, Tomi Hyvönen

Lähettäjä: Kattilakoski Annika [<mailto:annika.kattilakoski@ely-keskus.fi>]

Lähetetty: 18. kesäkuuta 2013 15:05

Vastaanottaja: Hyvönen Tomi

Hei,

avustusta ei voi käyttää luontopolun rakentamiseen.

Avustusta voi käyttää hakuohjeen mukaisesti maahanmuuttajien integroimiseen paikallisväestölle tarkoitettuun liikuntaan, eli yhteiset liikuntaryhmät ovat ok.

Annika Kattilakoski

Lähettäjä: Hyvönen Tomi [<mailto:Tomi.Hyvonen@punkalaidun.fi>]

Lähetetty: 24. kesäkuuta 2013 9:21

Vastaanottaja: Kattilakoski Annika

Hei Annika!

Kiitoksia pikaisesta vastauksesta viime viikolla. Pidimme ohjausryhmän palavaerin torstaina ja mieleemme heräsi muutamat lisäkysymykset hankkeen tiimoilta, joilla haluaisin vielä hieman konsultoida sinua, pysyäkseni varmasti hankkeen ennalta -asetettujen raamien sisällä.

Yhteisten liikuntaryhmien ollessa hyväksyttäviä, kuten tämä ideoimani kansainvälinen liikunta- ja ruokaryhmä. Onko myös kyseisen ryhmän ruokahankintakustannukset sisällytettävissä tämän tapahtuman kustannuksiin ja hankkeessa hyväksyttäviä menoja.

Ja rakentaessamme yhteistä liikuntatapahtumaa , esimerkiksi parin päivän mittaista viikonlopputapahtumaa, voimmeko tapahtuman yhteydessä tarvittavia rakennelmia ja niiden rakentamisesta / vuokraamisesta syntyviä kuluja sisällyttää hankerahoituksessa hyväksyttäviin kuluihin.

Kiittäen,

Tomi Hyvönen

Lähettäjä: Kattilakoski Annika [<mailto:annika.kattilakoski@ely-keskus.fi>]

Lähetetty: 26. kesäkuuta 2013 8:22

Vastaanottaja: Hyvönen Tomi

Ruoka-ainehankinnat eivät ole hyväksyttäviä kustannuksia.

Myöskään rakentamisesta ja vuokraamisesta syntyviä tapahtumaan liittyviä kuluja ei voi sisällyttää avustukseen

Annika Kattilakoski

Lähetäjä: Hyvönen Tomi [<mailto:Tomi.Hyvonen@punkalaidun.fi>]

Lähetetty: 2. heinäkuuta 2013 11:56

Vastaanottaja: Kattilakoski Annika

Hei Annika!

Haluaisin vielä varmistaa ja tarttua yhteen yksityiskohtaan, joka ainakin itselleni jättää tulkinnan varaa ja mielestäni olisi myös hankkeen piirissä hyväksyttävä kustannus. *"liikuntatapahtumia osana jatkuvaa ja pitkäkestoista toimintaa"* lause sisällyttää omassa mielessäni 100% liikuntatapahtuman yhteydessä syntyvät kulut varsinkin jos tapahtumaa varten rakennettavia rakennelmia pystytään käyttämään tulevaisuudessakin samassa tarkoituksessa ja niiden olemassaolo helpottaisi maahanmuuttajien integroimista niin kantaväestön kanssa kuin heidän kotoutumistansa Suomen maahan. Mikäli mielestäsi tulkitsen tätä lausetta väljästi ja väärin, niin olisitko ystävällinen ja perustelisit minulle miksi näin on ja ohjeistaisit minua tarkemmin kuin mitä alla olevasta kursivoidusta tekstistä olen tähän mennessä ymmärtänyt.

Olen moneen kertaan lukenut alla olevan ohjeistuksen tämän hankkeen varojen käyttömahdollisuuksista ja tulkinnanvaraa ohjeistuksessa on yhtä paljon kuin varmaan ohjeistuksen lukijoitakin löytyy. Lauseet, *"..., jota voidaan vielä tarvittaessa lisätä erityistoimenpitein."* ja *"..., pidetään toiminnasta aiheutuvia suoranaisia kustannuksia, esim."* ovat hyvinkin suuntaa antavia, avoimia ja suurpiirteisiä, mutta eivät mitenkään ehdottomia sen suhteen miten varoja tulisi käyttää. Siksi hieman olen yllätynyt kielteisistä vastauksistasi edellisissä kyselyissäni. Tavoitteenani tämän hankkeen osalta on nimenomaan saada Punkalaitumesta harmoninen kokonaisuus niin kantaväestön kuin maahanmuuttajien kesken tai ainakin istuttaa siemen siihen suuntaan ja jättää se itämään ja kasvamaan toimivaksi kokonaisuudeksi, mutta ohjaajien matkakuluja tai tapahtumien osallistumismaksuja maksamalla hankkeen rahoituksesta, tehtävästäni tulee hyvin haastavaa. Mielestäni tämä on myös varsin lyhytkatseista toimintaa, joka ei palvelisi maahanmuuttajien kotouttamista liikunnan avulla parhaalla mahdollisella tavalla jos pyrkimyksenä on jatkuva ja pitkäkestoinen toiminta.

Ollessani tässä hieman puun ja kuoren välissä, väliaikaisena hanketyöntekijänä kunnalla pyrin toimimaan ohjeistusten mukaan mahdollisimman tarkasti. Sillä haluan tehdä tämän projektin taitojeni, mielikuvitukseni ja käytettävien resurssien puitteissa mahdollisimman hyvin sekä tehokkaasti, että niin paikallisväestö kuin maahanmuuttajat hyötyisivät antamastani työpanoksesta mahdollisimman paljon ja kunnallakin olisi kaikki edellytykset mahdollisesti tulevaisuudessakin saada teiltä tätä kehittämisavustusta tämän tärkeän asian tiimoilta.

"Toiminnan tulee mahdollistaa maahanmuuttajien osallistumista koko väestölle tarkoitettuun liikuntaan, jota voidaan vielä tarvittaessa lisätä erityistoimenpitein. Hyväksyttävänä menoina, ellei päätöksessä erikseen muuta todeta, pidetään toiminnasta aiheutuvia suoranaisia kustannuksia, esim. ohjaajapalkkiota, ohjaajien koulutusta, liikuntatapahtumia osana jatkuvaa ja pitkäkestoista toimintaa, ohjaajien matkakuluja, osallistujien osallistumis- ja kuljetuskustannuksia sekä tilojen käytöstä aiheutuvia liikuntapaikkojen käyttömaksuja. Hyväksyttävänä kustannuksina voidaan ottaa huomioon perustellusti myös kohtuulliset liikuntavälinehankinnat. Hyväksyttäviä kustannuksia eivät ole esimerkiksi hallintomenot tai toimistovälinehankinnat eikä kunnan sisäisistä vuokrista aiheutuvat kustannukset tai vakinaisen henkilöstön ohjaajapalkkiot."

Yhteistyöterveisin,

Tomi Hyvönen

Lähettäjä: Kattilakoski Annika [<mailto:annika.kattilakoski@ely-keskus.fi>]

Lähetetty: 2. heinäkuuta 2013 12:17

Vastaanottaja: Hyvönen Tomi

Eli vielä lisäyksenä edelliseen:

ymmärsin aluksi rakentamisella nimenomaan kiinteiden liikuntapaikkojen rakentamista (kuten luontopolku edellisessä viestissäsi).

Avustusta on siis mahdollista kyllä hakuohjeen mukaisesti käyttää tapahtumien järjestämisen ja siihen liittyviin kohtuullisiin väline- ja materiaalikustannuksiin.

Pahoittelut tästä sekaannuksesta, virhe oli minun, liekö helle pehmittänyt pään 😊

Annika Kattilakoski

Lähettäjä: Hyvönen Tomi [<mailto:Tomi.Hyvonen@punkalaidun.fi>]

Lähetetty: 2. heinäkuuta 2013 13:25

Vastaanottaja: Kattilakoski Annika

Hei!

Luontopolun osalta suunnittelut rakennelmat olisivat hyvinkin vähäisiä ja halpoja, sillä ne voisimme toteuttaa kunnan tukityöllistettyjen työpajalla. Luontopolun osalta tässä tapauksessa kustannukset suuntautuisivat ainoastaan muutamiiin laudasta tms. tehtyihin suuntaviittoihin ja pieniin ”standeihin” joihin informaatiota saisi liitettyä alueen kasvistosta, joten kustannukset olisivat aikalailla ”pennejä” kokonaisavustuksen määrästä. Ja niin kuin aikaisemmin kerroin tarkoituksenamme olisi, jos mahdollista, järjestää luontoliikuntatapahtuma eri yhdistysten kanssa yhteistyössä, hieman viimevuotista tapahtumaa mukailen, Porttikallion maisemiin. Mutta vain mikäli tähän tapahtumaan olisi mahdollista suunnata muutama tukieuro. Mielestäni yksi hyvin tärkeä osa maahanmuuttajien kotouttamista on myös informatiivinen luontoliikunta ja heidän tutustuttaminen Suomen reheväkasvuiseen ja monimuotoiseen metsään ja luontoon, jota ainakin täältä Punkalaitumelta vielä löytyy enemmän kuin asfaltoitua pinta-alaa. Siksi toivoisinkin, että tällekin idealle näytettäisiin vihreätä valoa teidän puolelta.

Tomi Hyvönen

Lähettäjä: Kattilakoski Annika [<mailto:annika.kattilakoski@ely-keskus.fi>]

Lähetetty: 2. heinäkuuta 2013 13:29

Vastaanottaja: Hyvönen Tomi

Tämä onnistuu. Tämän tyyppiseen materiaalikustannukseen voitte käyttää avustusta.

Annika Kattilakoski

Toteutus

Päästyämme yhteisymmärrykseen ideasta ja sen integroivasta vaikutuksesta aloin kartoittamaan polun reittiä ja tunnistamaan sekä valokuvaamaan reitin varrelta löytyviä kasveja, joista olisi hyvä kertoa luontopolun kasvitunnistetauluissa. Kävimme pienen testiryhmän kanssa koekävelemässä alustavasti kartoitetun luontopolun reitin ja yhdessä ideoiden päädyimme tekemään pieniä muutoksia reitille, jonka jälkeen pääsin merkkamaan polun maastoon käyttäen hyväksi keltaista spraymaalaa, jolla maalasin puiden runkoihin selkeästi erottuvat merkinnät polulla pysymisen helpottamiseksi. Samanaikaisesti Punkalaitumen kunnan nuorten työpajalla tehtiin suunta- ja opasteviittoja polulle sekä ”standeja” joihin kasvikuvaus voisi kiinnittää luonnossa.

Kasvikuvauksiin valokuvasin noin kolmisenkymmentä kasvia, joista kahdestakymmenestä lopulta tein informatiivisen kokonaisuuden käyttäen hyväkseni eri kasvikirjoja ja internetin hyötykasvipankkeja. Lopulta kaikki kasvikuvaus käännätettiin englanniksi ja printattiin sekä laminoitiin valmiiksi. Lopulta kuvaukset kiinnitettiin standeihin ja vietiin luontoon kunkin kasvin kasvupaikan välittömään läheisyyteen. Karenin kielelle oli myös tarkoituksemme käännättää kasvitunnisteet, mutta teknisistä syistä johtuen emme voineet tätä toteuttaa, joten kehitettävää vielä on olemassa kun halu on auttaa ja maksimoida maahanmuuttajien kotouttamista.

Polun aloituskohdaksi valikoitui Pärssisen Sakarin toimesta juuri rakenteilla oleva maisematorni, joka sijoitettiin Porttikallion lähes korkeimmalle kohdalle. Maisematornin viereen siirrettiin vanha, toimettomana jo useamman vuoden maannut hirsilaavu ja sen edustalle muotoutui nuotiopaikka. Polku kiertää puolentoista kilometrin matkan maastossa ja siltä voi poiketa pois kuntopolulle muutamasta kohdasta ja vastaavasti sille pääsee myös useammasta kohdasta ”sisään”, mutta koko polun kiertäen palaa takaisin maisematornille ja laavupaikalle, jossa on hyvä levähtää vaikka tulilla ja katsella maisemia lintuperspektiivistä tornin huipulta.

Luontopolukokonaisuus oli valmis elokuun lopussa, jonka jälkeen se oli valmis testikäyttöön ennen virallisia avajaisia.

Kunnan työntekijöiden TYKY- päivä perjantaina 13.9.

Kunnan työntekijöiden TYKY- päivä valikoitui pidettäväksi Porttikalliolla. Tyky- päivä oli mitä mainioin kenraaliharjoitus seuraavalle viikonlopulle suunnitellun Luontopolun ja maisematornin avajaisten vuoksi. Kunnan työntekijät tutustuivat luontopolkuun, kiipesivät maisematorniin ja viettivät aikaa laavulla grillaten makkaraa ja muurinpohjalettuja syöden, joita paistoin tapahtumaan osallistuville henkilöille. Kokonaisuudessa palaute oli positiivista luontopolusta, mutta muutamia eksymisiä reitiltäkin tapahtui ja siitä viisastuneena tein muutamia lisäyksiä merkintöihin reitin varrella, että ihmiset pysyisivät paremmin polulla. Muutoin tämä Porttikallion luontoliikuntakompleksi oli valmis palvelemaan kuntalaisia ja muitakin paikalle saapuvia luontoystäviä.

Luontopolun avajaispäivä lauantaina 21.9.2013

Avajaispäivästä kerrottiin Laitumelaisille Punkalaitumen Sanomien ilmoituksessa, Punkalaitumen kunnan virallisilla kotisivuilla ja erinäisissä aktiivisissa Facebook ryhmissä sekä tietysti A3 kokoisilla julisteilla paikallisten kahviloiden, pankkien ja kauppojen ilmoitustiloissa. Sateen uhka leijui tapahtuman yllä koko edeltäneen viikon aina perjantai iltapäivään asti kunnes viimeinen ennuste kirkastui ja odotimme maksimissaan 100 henkilöä tulevan tutustumaan luontopolkuun.

Avajaispäivä valkeni paksun sumupeitteen takaata ennen puoltapäivää ja ihmisiä alkoi virrata Porttikallion mäelle. Maisematornin juurella oli järjestettynä taitorasteja, joissa sai kokeilla tarkkuusammuntaa ilmakiväärillä turvallisen elektronisesti. Partiolaisten rastilla sai rakentaa puupalikoista taskunuotion ja eräoppaan rastilla punottiin selviytymisrannetta materiaaliseksi muistoksi päivästä. Lapset varsinkin löysivät nämä rastit ja viihtyivät niissä hyvin intensiivisesti ja samaan aikaan sitten vanhemmille jäi aikaa ja mahdollisuus kuulumisten vaihtamiseen kun pienokaiset olivat omissa vapaissa ohjatuissa puuhissa.

4 – N:o 39 – 2013

PUNKALAITUMEN *Sanomat*

Torstaina syyskuun 26. päivänä

Anu
Helariutta-Koskua

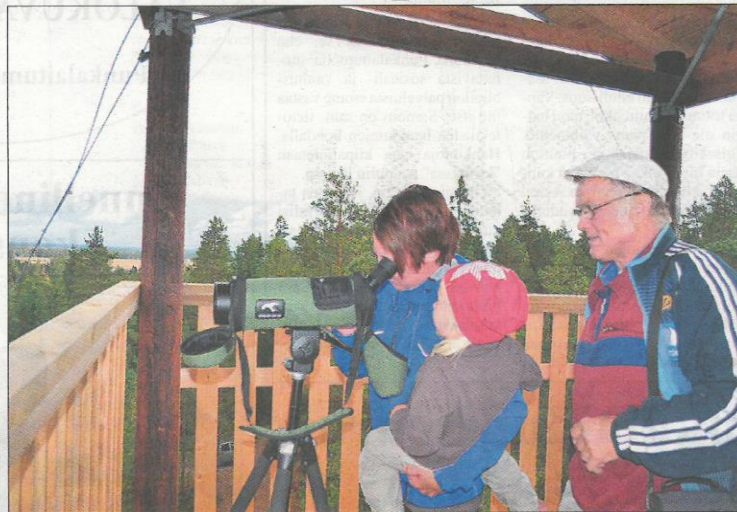
Parisataa kapusi torniin

Porttikallion maisematorni ja luontopolku saivat väen liikkeelle lauantaina. Parisensataa kiinnostunutta kiipesi torniin asti maisemia ihaillemaan. Ihan kaikki eivät ylös kivunneet, vaan osa kävijöistä kiipeili kallion tasolla ja tutustui luontopolkuun sekä partiolaisten, eräopas Tomi Helinin ja Punkalaitumen Kunnan ampumajaoston järjestämään ohjelmaan sekä nautti laavulla savunhajusta sekä tarjoiluista.

Sakari Pärssinen iloitsi runsaasta kävijämäärästä ja avajaisien saamista huomiosta. Sääkin suosi puolenpäivän aikaan alkanutta tilaisuutta, sillä vielä aamulla keskustaajama lepäsi sankan sumun sisässä. Päivällä selkeän taivaan alla näkyi jo paljaalla silmällä paljon, kaukoputkella vielä enemmän.

Yksityiskohtia näkyy, kun osaa katsoa. Tuolla näkyy Huitisten tuulimylly ja tuolla Huhtamon kirkko. Maisema muuttuu koko ajan auringonvalon mukaan. Illalla hämärän laskeutuksessa ei edes Punkalaitumen kirkko tahdo näkyä, saatikka sitten Huhtamon, Sakari Pärssinen sanoo kaukoputken ääressä.

Vielä päivällä ei kukaan ollut saanut silmiinsä Vampulan tuulimyllyjä, mutta iltaan mennessä nekin oli vangittu kaukoputken linssiin. Kolme vampulalaista ja kaksi nanhialaista näkyvät tornista jyrkästi vasemmalle tiirattessa tai männyn katveesta katsottaessa. Moni katse

Marika Lampinen ja Fanny katselivat maisemia maisematornin ”isän” Sakari Pärssisen opastuksella. Tornista on erityisen komeat näkymät Punkalaitumen nauhamaiseen kirkonkylään ja joki-laaksoon.

myös Isosuolle arvailen Punkalaitumen mahdollisen tuulipuiston paikkaa.

Luontopolku johdattaa

Maisematornin juurelta alkaa noin puoleentoista kilometrin pituinen luontopolku. Myös tornille voi tulla ohjatusti luontoon tutustuen, sillä Porttikallion stadionilta lähtevän polun varressa on niittykasveja esitteleviä pisteitä.

Ylös nousevan polun varressa kasvaa niitty- ja tienvarsi- kasveja, joita ei metsässä kasva. Varsinaisella luontopolkukenkällä esitellään metsän kasveja ja puita, sanoo luontopolun tehnyt Tomi Hyvönen.

Partioliippukunta Metsänkävijöiden pisteellä pääsi tekemään taskunuotion. Puukapuloista paperinarulla koottu taskunuotio menee kasaan ja on helppo kuljettua mukana metsäretkelle. Taskunuotiolla saa mukavasti keitettyä kahvit.

Hyvönen sai kesäkuussa luontopolun tehtäväkseen Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen puitteissa.

Metsäalue maisematornin juurella tuntui sopivalta paikalta luontopolulle jo siitäkin syystä, että halusin sen pois frisbeegolfradalta. Alueen metsä on yllättävän monimuotoista: kalliota, männikköä ja suota. Maisematorni sekä paikalle siirretty laavu yhdessä luontopolun kanssa muodostavat hyvän kokonaisuuden tänne ylös.

Luontopolun kasvit esitellään ständeihin kiinnitetyissä tauluisissa. Tomi Hyvönen on kuvannut kasvit ja laatinut tekstit. Englanniksi tekstit käänsi Tomi Helin. Ständit tehtiin kunnan omassa työpajassa. Itse polku on merkattu puihin keltaisin maalimerkein.

Olen koonnut kasvikuvaussein perustietojen, kuten kokon, kukinta- ja marjatietojen lisäksi hyötykäyttötietoja. Monia kasveja voi käyttää monipuolisesti esimerkiksi rohtoina. Valitettavasti tämä perimätieto on unohtettu eivätkä luontoyhteyden kadottaneet ihmiset enää osaa käyttää kasveja. Haluan osaltani säilyttää ja vaalia kasvien hyötykäyttöä, sillä se kiinnostaa minua, sanoo Tomi Hyvönen.

Hyvösellä on itämässä jo ajatus luontopolun laajentamisesta niin että Porttikallion sienet ja eläimet esiteltäisiin myös.

Luontopolku kuuluu toivottavasti ”käntälaisten” jalkojen ”painalluksista.

Erityisesti toivon, että koulut löytäisivät polun. Monipuoliset kasvikuvaukset olisivat hyvä lisä koulujen kirjallietoon. Lisäksi toivon, että luontopolun käyttäjät noudattaisivat vastuullisen metsäkäynnin sääntöjä: tänne ei jätettäisi muuta kuin jalanjälkiä ja että muistot vietäisiin valokuvina kotiin, eli paikat pidetään siisteinä, sanoo Tomi Hyvönen.

20 litraa lettutaikinaa loppui jo kahden aikaan iltapäivällä ja paikalle hälytettiin samanmoinen satsi taikinaa pikatoimituksella. Nuotiopaikalla iso parikymmentälitrainen vesikannu porisi täynnä vettä nokipannukahveja varten. ihmiset paistoivat omatoimisesti Suomalaisten suosikkivihannesta ja vapaa-aikatoimen työntekijöiden toimesta paistoimme lettuja kuin liukuhihnalla niitä vesikielellä jonottaville ihmisille. Syyspäivästä tuli lopulta mitä kaunein kun ennustettu sade jätti tulematta, tämän seurauksena kävijämääräkin ylitti kaikkien villeimmät odotukset sillä luontopolulla ja maisematornilla vieraili yli 200 henkilöä avajaispäivänä. Paikalle tuli useita perheitä, jopa vanhuksia, innokkaita luontoharrastajia, vastaanottokeskuksen maahanmuuttajia ja paikalle pyydettyjä kutsuvieraitakin sekä median edustajia. Tapahtumasta saatu palaute oli positiivista ja useampikin median edustaja oli myös kiinnostunut tapahtumasta ja julkaisivat seuraavalla viikolla kukin oman juttunsa omissa lehdissään. Ainoa asia mikä hieman kuuleman mukaan harmitti osallistujia tapahtuman yhteydessä oli, että lettuja piti välillä jonottaa. Mikäli meillä olisi ollut toinen muurikkapannu käytössä niin tätäkään ongelmaa ei olisi syntynyt, mutta onneksi kuitenkin kaikki halukkaat saivat lettunsa kun vaan hetken maltoivat. Tapahtumaa suunnitellessa emme pystyneet kuvittelemaan näin suurenmoista yleisöryntäystä, joten olimme varautuneet ainoastaan yhden lettupannun voimin avajaisiin.

Niin kauas kuin silmä siintää

Maisematorni:
Porttikallio sai komean tornin kruunukseen.

Isto Laaksosen, teksti, Helkei Westergård, kuvat Punkalaidun

Sakari Pärssinen on aina tykännyt korkeista paikoista. Poikana hän haki korkeimmalla olleet räkitinpesät. Ensimmäisen maisematorninsa hän rakensi Väinöleelle.

– Sieltä on ollut mukava katsella tänne ja nyt täältä on mukava katsella sinne, kertoo Pärssinen.

Porttikallion maisematornin avajaisia vietettiin lautana.

Pärssinen sai Punkalaidun kunnalta vuokralle 2 000 neliön tontin Porttikallion laelta. Myös ensimmäinen tuhat euroa tuli kunnalta.

”Pari tonnia sain kerjättyä kyliltä, mutta ei se ihan riittänyt.

Sakari Pärssinen, maisematornin rakentaja

– Pari tonnia sain kerjättyä kyliltä, mutta ei se ihan riittänyt. Piti pikkuisen sijoittaa itse, eikä pelkkä työ riittänyt.

Pärssinen ryhtyi rakentamaan tornia alhaalla vuokraomikkinsä luona heinäkuun alussa muiden töiden ohessa.

Pystytyä valheessa tuli odottamattomia ongelmia. Raskas nosturi upposi maastoon ja se piti vetiä kaivurilla ylös.

– Teimme kymmenen metriä tietä edellisessä päivänä ja sen tekeminen maksoi yhtä paljon kuin torni, Pärssinen harmittelee.

Itse pystytys sen sijaan sujui nopeasti. Vastivinta oli tornin saaminen suoraan, kulumapyyhkinä toimivat sähkökötöpat eivät ole suoria ja puinen rakennelma on joustava.

TONTTI on Pärssisellä vuokralla vuoden, sen jälkeen torni siirtyy kunnalle.

– Siksi tässä ollaankin olu tarkkoja, koska torni on julkinen rakennus, kaiken pitää olla kunnossa, kertoo kunnanjohtaja Lauri Inna.

Kikaröiva Helkki Harju ja kaukoputkella katseleva Petri Korhonen olivat ensimmäisten joukossa nousemassa Porttikallion torniin otti avajaisvieraita vastaan tornin ylläsaateella.

Kunnan kannalta maisematorni on elämänlaadullinen asia.

– Jos me saamme vaikka 2 000 ihmistä tänne vuodessa käymään lenkillä, niin ehkä se vähentää yhden tai kaksi lääkärikäyntiä.

Inna kehuu Porttikallion urheilupuistoa.

– Tätä pitää kehittää jatkuvasti ja tänne pitää saada ihmisiä. Käyttämätön näin tämä menee pilalle.

PORTTIKALLIOLE on valmistunut myös luontopol-

ku osana Monikulttuurisesta liikkeen-projektista. Luontopolulla halutaan antaa maahanmuuttajia tutustumaan suomalaisen luontoon ja pariinkymmeneen kasviin. Kasvit esitellään suomeksi ja englanniksi.

– Kasvit on valittu sen perusteella, mitä täällä on, kertoo luontopolun rakentanut Tomi Hyvönen.

Hyvönen on myös pyrkinyt ottamaan mukaan luonnosta saatavia hyötykasveja ja kertomaan niiden käyttöt.

Tomi Hyvönen on kiinnostunut luonnon hyötykasveista ja otti niitä mukaan myös luontopolulle.

maisematorniin. Molemmat pitivät tornia todella hienona kuten myös maisemia. Sakari Pärssinen

Mikä?

Maisematorni

Sijaitsee Porttikallion ulkoikuntakeskuksessa Punkalaitumella. Puurakenteinen torni on 13 metriä korkea ja sen ylläsaateella saa olla kerrallaan 20 ihmistä. Tornin rakentaminen maksoi noin 4 000 euroa.

Puinen maisematorni istuu hyvin Porttikallion laelta.

MARIANNE ROVIO

– On kivaa, kun voi katsella ympärillään kaikenlaisia kasveja ja isoja kiviäkin löytyy.

Iida, 3, ja Marko Härkin ihailevat maisemia vastapystytetyssä Porttikallion maisematornissa.

Toiminnallista metsäliikuntaa

Punkalaidun
Marianne Rovio

Kaksi luontoretelle lähtenyt miestä pysähtyi lukemaan Punkalaitumen Porttikallion luontopolun varrelle asetettuja opasteita Suomen luonnon perinnekasveja ja niiden hyötykäytöstä. **Marko Ketola** ja **Matti Niemenpää** kertoivat olleensa yllättyneitä kuinka moneen vaivaan kasveja on käytetty lääkkeinä.

– En olisi osannut arvata, että maitohorsmassa on runsaasti C-vitamiinia ja että se olisi hyväksi suolistolle, kertoi uteliaisuudesta Porttikallion toiminnalliseen metsäliikuntapäivään mukaan tullut Ketola.

Kasviopasteet selvittivät avajaisiaan viettäneelle laavulle ja upouudelle maisematornille johtaneen polun varrella monta muutakin hyödyllistä tietoa kotimaisista kasveista. Harva tuskin osaa käyttää enää mesiangervoa lievittämään kuumetta ja kipuja tai puna-apilasta haudutettua teetä yskänlääkkeenä. Vielä harvinaisempaa olisi Elias Lönnrotin kuvailema hammasahna, joka valmistettiin viinillä sekoitetusta mehusta ja niit-tysoalaheinästä.

Matkan varrella laavulle ohi pyyhälsi kolme reipasta lenkkeilijää, joille Porttikallion maastot ovat jo ennestään tuttu paikka. **Marko Härkin** ja hänen lapsensa **Jesse Härkin**, 7, ja **Iida Härkin**, 3, kulkivat mielellään Porttikallion ulkoliikuntakeskuksen lenkipoluilla.

– Täällä on kiva liikkua. On kivaa, kun voi katsella ympärillään kaikenlaisia kasveja ja isoja kiviäkin löytyy. Maisematornin on sitten kiva päästä kiipeämään, iloitsi Jesse Härkin.

PARKKIPAICALTA maisematornille ei ole pitkä matka, ja näin reitti soveltuu hyvin myös lapsiperheille. Korkealle kukkulan huipulle kävelee hetkessä, mutta sieltä voi jatkaa uusille eripituksille reiteille pysähtyttyään ensin ihailemaan maisematornista levittäytyviä maisemia. Myös puoleltoista kilometrin luontopolulta löytyy paljon nähtävää.

Maisematornin puuhamies **Sakari Pärssinen** kertoi rakennuttaneensa tornin kannustamaan ihmisiä tulemaan enemmän luontoliikunnan pariin.

– On tärkeää saada tämä kunnan ulkoiluaue aktiivisempaan käyttöön. Liikunta pitää ihmiset toivon mukaan myös terveimpinä. Pärssinen kertoi ja lisäsi tuoneensa myös alkusyksystä Porttikallion parkkipaikan läheisyyteen unohdetun hirsilaavun ylös maisematornin läheisyyteen.

Tapahtumassa haluttiin tarjota myös maahanmuuttajille mahdollisuus tutustua suomalaiseen luontoon sekä paikallisiin ihmisiin.

– Meillä on tarkoitus yhdistää luontoliikunta ja maahanmuuttajien integroituminen. Olen halunnut herätellä henkiin perinnetietoa kasveista ja olen laittanut kasviopasteita suomeksi sekä englanniksi. Näin myös ulkomaalaiset voivat tutustua suomalaiseen kasvi-perinteeseen, kertoi Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen hanke-työntekijä **Tommi Hyvönen**.

Toiminnallisen metsäliikuntapäivän järjestivät Monikulttuurisesti liikkuen -hanke, Punkalaitumen partiolaiset, liikuntaseura Kunnan ampumaurheilujaosto, Punkalaitumen 4H-yhdistys ja eräopas **Tommi Helin**.

Valentina Romanova paistoi hirsilaavun tuntumassa muurinpohjalähtyy. Taka-alalla omaa letunpaistovuoroaan odottaa Marko Ketola.

SYSSLLOMAN AKTIVITEETIT 2013 14.10. – 20.10.

Suunnitteluvaihe:

Ajatus syysloma-ajan aktiviteeteista koululaisille on syntynyt jo joskus aiemmin kunnassa ja se on osa luonnollista jatkumoa kesätoiminnalle ja muiden koululomien aikana järjestetyille vapaa-aikatoiminnalle. Ideoimme yhdessä Punkalaitumen 4H- yhdistyksen toiminnanjohtaja Leena Männistön ja Punkalaitumen seurakunnan nuorisotyöntekijän Aslakin kanssa erilaisia toimintoja johon lapset nuoret voisivat osallistua syyslomallaan. Tarjolla oli eri päivinä hieman erilaista toimintaa, pyrimme ottamaan mahdollisimman laajasti huomioon monet mahdolliset kiinnostuksen kohteet. Liikuntaleikkejä alakoululaisille, vesikorista ja peuhu-uintia uimahallilla, 4H- yhdistyksen valokuvauskurssi, kokkikerhoja lapsille seurakuntatalolla, nuorisotila nurkkaputkalla pitemmät aukioloajat ja katuliitutaiteen tekemistä torilla sekä biljarditurnaus, keppihevosen tekokurssi lapsille seurakuntatalon kerhotiloissa ja syyslomaviikon päätti salibandymatka Turkuun. Monikulttuurisesti liikkuen - hanke järjesti liikunnalliset toiminnot syyslomaviikolla ja 4H - yhdistys ja seurakunta ideoi muita aktiviteetteja.

Toteutuminen:

Teimme yhteisen lehti-ilmoituksen syssloman aktiviteeteista Punkalaitumen sanomiin, jonka suunnitteli 4H- yhdistyksen toiminnanjohtaja Leena Männistö. Kulut jaoimme mainoksen osalta kolmeen osaan. Lisäksi mainostimme kylällä A3 kokoisilla julisteilla kauppojen, kahviloiden, koulujen jne. ilmoitustauluilla.

Sysslomaviikon maanantain liikuntaleikkikouluun, vesikorikseen sekä peuhu-uintiin emme juuri saaneet osallistujia. Samoin tiistain ja keskiviikon lasten liikuntapysäkit olivat lähes kokonaan vailla liikkujia.

Torstainen nurkkaputkaillalle suunniteltu torin katuliitutaideutuokio myös hieman kostui kasaan kovan syyssateen vuoksi. Saimme pienen alueen putsattua nuorisotilan edestä ja katoksen alta johon nuoret saivat taiteilla väriliiduilla asfalttiin piirroksiaan. Mikäli sade olisi jättänyt tulematta ja satamatta, olisimme varautuneet sulkemaan koko torin ja valtaamaan sen väriliitutaiteella kokonaan. Pyrkimyksenä oli myös innostaa satunnaisia ohikulkijoita ja kaupassakävijöitä osallistumaan torin värikyseen. Nyt kuitenkin vallinneiden olosuhteiden puitteissa jouduimme tyytymään hyvinkin miniatyyriseen värittelyyn. Nurkkaputkalla järjestetty nuorisolle tarkoitettu biljarditurnaus houkutteli hyvin väkeä ja kolmen tunnin intensiivisen turnauksen jälkeen oli selvillä nurkkaputkan biljardimestari, joka palkittiin hänen haluamillaan ja yleisestikin nuorison suosimilla virkistystuotteilla.

Sunnuntaille suunniteltu salibandymatka Turkuun toteutui 34 osallistujan voimin. Aamulla lähdimme kohti Turku linja-autolla Punkalaitumelta kun olimme hakeneet kyytiin myös vastaanottokeskukselta reilu parikymmentä osallistujaa. Tarkoituksenamme oli suunnata kohti Leaf- areenaa, jossa pelasimme puolentoista tunnin vuoron salibandya. Pelivuorolle osallistui viitisentoista henkilöä joista osa oli vastaanottokeskuksen asiakkaita, jotka ensimmäistä kertaa

koskivat salibandymailaan. Ennen pelivuoron alkamista oli aiheellista kerrata tärkeimmät säännöt pelaajille ja siksikin, että aikuiset huomasivat ottaa huomioon myös pienet lapset jotka olivat pelaamassa mukana ja välttyttäisiin kovilta kontakteilta. Olin varautunut ottamalla matkaan kymmenkunta ylimääräistä salibandymailaa, jotta kaikilla halukkailla osallistujilla oli mahdollisuus pelata halutessaan. Puolitoistatuntinen pelivuoro meni hyvinkin vauhdikkaasti ja joukkueiden jakoja vaihdettiin puolessa välissä pelivuoroa, sillä ensin pelattiin lapset vastaan aikuiset ja tämän jälkeen sekoitettiin koko pakka ja tehtiin kaksi tasaväkistä sekajoukkuetta.

Pelatus pelivuoron ja suihkujen jälkeen suuntasimme kohti kongressikeskus Caribiaa, jossa Turun Palloseura sai vastaansa Seinäjoen Peliveljet illan salibandyliigan ottelussa. Ennen ottelua kaikilla matkalaisilla oli mahdollisuus ruokailla omakustanteisesti kongressikeskus Caribian ravintoloissa.

Itse salibandyottelua väki seurasi varsinaisella mielenkiinnolla, sillä tasaväkinen ottelu oli ensikertaa salibandya näkeville maahanmuuttajillekin mielenkiintoinen vaikka itse lajista ei ollutkaan ennen tietoa, mutta joukkueurheiluja seuraaville mieshenkilöille urheilu lienee mukaansatempaavaa lähes lajista riippumatta. Ottelu päättyi lopulta jatkoajankin jälkeen pistejakoon ja 3-3 tasatulokseen. Kampailun päätyttyä suuntasimme osallistujakaartin kanssa bussille ja starttasimme kotimatkan kohti Punkalaidunta, jonne saavuimme iltamyöhään noin 9 maissa.

Syyslomaviikon loppupohdinta

Itsellä ei ole tarkkaa tietoa 4H- yhdistyksen ja seurakunnan järjestämistä tapahtumista kuinka paljon ne keräsivät osallistujia syyslomaviikolla, mutta suurta yleisöryntäystä ei heilläkään kuulemma ollut.

Keskustelimme vähäisestä osallistujamäärästä toisen liikunnanohjaajan Johanna Niemisen, erään aktiivisen vanhemman sekä vapaa-aikatoimen sihteeri kanssa ja pohdimme syitä osallistujakatoon tai vähäiseen osallistujamäärään. Päälimmäiseksi asiaksi nousivat muut kiireelliset syyslomasuunnitelmat, lomamatkat ja isovanhempien luona vierailut jne. Huomioimme myös, että markkinointi olisi mahdollisesti tullut hoitaa hieman aiemmin ja suoraan kouluissa koululaisille lehti-ilmoituksen ja julistejakelun lisäksi.

Vaikka syyslomaviikolla järjestetyille liikuntaleikkitoimintoihin ei löytynyt juurikaan osallistujia ja torinkin valtaus hieman epäonnistui vesisateen vuoksi, niin epäonnistuneita toimintoja kompensoi onnistuneet nurkkaputkailta biljarditurnauksineen ja sunnuntain hyvin väkeä kerännyt koko perheen salibandymatka Turkuun. Tämän salibandymatkan jälkimmäisessä osassa vastaanottokeskuksen miesasukkaista on innostunut lajista ja he ovat käyneet pelaamassa kerran viikossa sählyä kunnan työntekijöiden harrastevuorolla, sillä kunnan henkilöstöstä on ollut pulaa harrastuksen parissa ja lajista innostuneet maahanmuuttajat ovat olleet oiva lisä tähän jokaviikkoiseen harrastekerhoon.

KAIKENMAAILMANTANSSIA – KMT SYYSKAUSI

KaikenMaailmanTanssia – projekti sai alkunsa kuntalaispalautteen pohjalta, kun tätä hanketyötä aloittaessani päädyin kyselemään ihmisiltä minkälaisesta harrastustoiminnasta he olisivat kiinnostuneita ja minkälaista harrastustoimintaa Punkalaitumelta puuttuu. Tanssi nousi yhdeksi suosituimmaksi toiveeksi harrastuksien joukosta mitä Punkalaitumelaiset toivoivat saavansa harrastaa kotipitäjällään.

Tanssikoulu TanssinTahti valikoitui helposti pääyhteistyökumppaniksi, sillä heillä oli aikaisemminkin joskus ollut tanssitoimintaa Punkalaitumella, mutta mitään ryhmiä ei kuitenkaan ollut saatu vakinaistettua pienien osallistujamäärien vuoksi, joten yhteisenä tavoitteena meillä oli vakinaistaa tanssitoiminta Punkalaitumella ja tehdä siitä niin mielekästä, että ihmisiä riittäisi moniin eri tanssiryhmiin ja toiminta vakiintuisi osaksi Punkalaitumelaista harrastekokonaisuutta ja se toimisi tehokkaana yhdistäjänä kantasuomalaisten ja maahanmuuttajien kesken.

Energiset ja raudanlujat tanssi – ja ohjausammattilaiset Liisa Kontturi - Paasikko ja Elisa Ahonen TanssinTahdistä olivat täynnä ideoita kun ensikertaa tapasimme ja pohdimme yhteistyökuviota ja tanssituntien sisältöjä. Seuraavalla tapaamisellamme pyysimme vielä mukaan vastaanottokeskuksen vastaavia ohjaajia ja johtajan, jotta saimme ensikäden tietoa vastaanottokeskuksen asukkaista ja mahdollisista tansseihin osallistuvista henkilöistä ja lisäideoita toiminnan toteuttamiseksi.

Tanssistudion paikaksi valikoitui Punkalaitumen kunnan hallinnoima Haukankosken yrittäjäpuiston kokoustila, joka sijaitsee vastaanottokeskuksen välittömässä läheisyydessä, toisella puolella pihapiiriä. Tämä osoittautui hyväksi ratkaisuksi, sillä vastaanottokeskuksen

asukkaiden osallistumiskynnys madaltui todella paljon kun harrastustoiminta on tuotu mahdollisimman lähelle heitä. Kantasuomalaisten osalta harrastuspaikan valinnalla ei juuri ole väliä, sillä lähes jokainen kulkee omalla autolla tai sitten kimppekyydillä ja matka harrastukseen harvoin on este osallistumiselle, kun taas maahanmuuttajilla suurin kynnys monesti tuntuu olevan täällä Punkalaitumella pääseminen Haukankoskelta harrastuspaikkoihin, jotka sijaitsevat keskipitäjällä noin viiden kilometrin (kävely)matkan päässä.

Päädyimme aloittamaan tanssit 24.9. hyvinkin laajalla skaalalla erilaisia tanssitunteja, joista sitten valitsimme parin ensimmäisen tanssikerran jälkeen ihmisiä houkutelleet tanssit. Aivan alussa oli seitsemän eri tanssituntia; Lavatanssiryhmä aikuisille, äiti – sylivauva tanssia juuri synnyttäneille, vanhempi – taapero ryhmä aikuisille ja 1-3 -vuotiaille lapsille, tenavatanssit 4-6 – vuotiaille, tutustu tanssiin ryhmä alakoululaisille, poikien Jannut Joraa - ryhmä ja hikikarpaloita valuttava aerobinen tanssitunti, zumban suomiversio; Humppabailut.

Parin ensimmäisen tanssiviikon jälkeen tanssitarjonnasta karsiutui pois äiti-vauva ryhmä ja vanhempi-taapero ryhmä pienen osallistujamäärän vuoksi. Kumpaisessakin mainitussa tanssiryhmässä kävi kolme tai neljä aikuista lapsiensa kanssa, mutta päädyimme jättämään nämä ryhmät pois keskusteltuaamme osallistujien kanssa ja kyselyämme heidän mielipidettä asiasta. Vanhemmat eivät olleet täysin sitoutuneita tanssitoimintaan vaan lähinnä mielenkiinnosta olivat tulleet katsomaan minkälaista yhteistanssia lapset ja aikuiset voivat harrastaa, mutta he eivät olleet pahoillaan tanssiryhmien lopetuksesta.

Loput viisi tanssiryhmää vakiintuivat muotoonsa lopulta ja niissä on ollut läpi syyskauden tasaisesti ja joissain ryhmissä jopa enenevässä määrin kävijöitä. Lavatanssit ovat houkutelleet paikalliset eläkeläiset ja muun varttuneemman väestön oppimaan uusia askelia perinnetanssien parissa. Jokaisella tanssikerralla lavatansseissa on opeteltu uusi tanssilaji ja mahdollisesti kerrattu hieman viimekertaista opittua. Lavatanssijoille tutuksi ovat tulleet muun muassa Foksi, Bugg, Fusku, Valssi, Tango, Humppa jne.

Tenava- ja lastentanssiryhmä sekä nuortentanssiryhmä kokivat pientä evoluutiota myös matkalla, sillä syysloman jälkeen Jannujen jorausryhmä hajautettiin pienen osallistujamäärän vuoksi näihin lasten ja nuortentanssiryhmiin.

Pienimmät tenavat ovat tutustuneet tanssitunneilla oman kehon motoriikkaan ja tanssin alkeisiin sekä musiikin rytmiiikkaan. Lastentansseissa on myös opeteltu tanssin aakkosia ja yksinkertaisia askelsarjoja. Nuorien ryhmässä mielenkiinto on ollut suurimmilta osilta hip hopin rytmeissä ja rennon tanssiasenteen sisäistämisessä. Ja suuren suosion sekä innostuneimmat harrastajat saavuttanut tanssitunti; reilun kymmenen hengen humppabailuryhmä on koostunut vain naisista niin nuoremmista kuin jo hieman varttuneimmistakin. Humppabailuissa on tanssittu aerobisesti suomalaisen rytmikkään tanssimusiikin tahdissa yksinään helpohkoja askelsarjoja ja tavoitteena on ollut saada nauru sekä hikikarpalot irtoamaan tanssijoista.

Kolmessa vakiintuneessa tanssiryhmässä viidestä oli myös maahanmuuttajataustaisia henkilöitä mukana toiminnassa. Ainoastaan perinteisiin suomalaisiin lavatansseihin ja nuorimpien tenavien tanssiryhmään ei löytynyt lainkaan maahanmuuttajataustaisia osallistujia. Tämä sinänsä on harmillista varsinkin lavatanssien osalta, sillä suunnitellessamme tanssitunteja toivoimme nimenomaan maahanmuuttajapariskuntien löytävän näille lavatanssitunneille, mutta toisin kävi. Lasten – ja nuortentansseissa sekä Humppabailuissa vastaanottokeskuksen asukkaita oli reilusti.

Jannujen jorausryhmässä kävi kahta osanottajaa lukuun ottamatta ainoastaan maahanmuuttajataustaisia tanssijoita, mutta lähestulkoon kaikki heistä saivat myönteisen turvapaikkapäätöksen menneen syksyn aikana ja he muuttivat pois Punkalaitumelta ja vastaanottokeskuksesta, jonka seurauksena jouduimme muutamit innokkaat tanssivat nuoret miehet ohjaamaan toisiin sekatanssiryhmiin syysloman jälkeen. Jannujen jorausryhmä oli muuten hyvin toimiva ajatus ja tanssiryhmäkin, kunnes osallistujat hajaantuivat, mutta omalla poikien ryhmällä nimenomaan poikien kynnystä osallistua tansseihin saatiin hyvinkin alas ja nuoret pojat kokivat harrastuksen huomattavan mielekkäänä ja helppona aloittaa verrattuna ehkä ennen kun tanssi on ollut vain ”tyttöjen juttu”. Vaikka Jannujen tanssiryhmä hajaantui olosuhteiden pakosta, niin paikkakunnalle jääneet tansseihin osallistujat kuitenkin jatkoivat tanssiharrastusta toisissa sekaryhmissä oman ikäryhmän mukana.

Markkinointi

KaikenMaailmanTanssia projektia markkinoitiin hyvinkin aggressiivisesti, mutta toki positiivisesti niin Punkalaitumella kuin ympäryskunnissa. Olimme yhteydessä moneen eri aikakauslehteen jos he olisivat kiinnostuneita tekemään puffin alkavasta tanssiprojektista. Lopulta saimme palstatilaa, Loimaan Lehestä, Punkalaitumen Sanomista ja Alueviestistä. Kuvitettujen lehtijuttujen lisäksi projektia markkinoitiin Punkalaitumen Sanomissa ilmoituksella pari viikkoa ennen tanssituntien alkua.

TEEMA: HARRASTUKSET

TANSSIMISESSA liike on yhteinen kieli

▼ Monikulttuurisen tanssiprojektin tunteilla kantaväestö ja maahanmuuttajat tanssivat yhdessä

**Punkalaidun
Kiti Salonen**

Miltä kuulostaisi ratkiriemukkaat humpabailut, junnujen jorailutunti tai kunnonkohotus sylivauvan kanssa?

Punkalaitumella syyskuussa alkava KaikenMaailman Tanssia -projekti tarjoaa tanssitunteja vauvoille, vaareille ja kaikille siltä väliltä.

– Projektin tavoitteena on integroida kantaväestöä ja maahanmuuttajia liikunnan avulla. Tunnelle voi osallistua iästä, sukupuolesta ja kansallisuudesta riippumatta. Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen sihteeri Tomi Hyvönen kertoo.

Hankkeen yhteistyökumppanina toimii Tanssikoulu TanssinTahti, jonka opettaja Elisa Ahonen vetää tanssitunteja tanssi-studiona toimivassa Haukankosken yrittäjäpuiston kokoustilassa.

– Kaikki seitsemän ryhmää kokoontuvat tiistaisin. Syksyn mittaan kartoitamme ja kuulemme, mikä vetää. Tuntisisältöihin pääsee vaikuttamaan: olemme avoimia uusille ehdotuksille, Ahonen vakuuttaa.

Opetus jakautuu kahteen seitsemän viikon jaksoon: ensimmäinen jakso kestää syyskuun alusta syyskuun loppuun asti, toinen syyskuusta joulukuun alkuun.

Kynnys tunneille osallistumiseen on pyritty tekemään mahdollisimman matalaksi. Ensimmäisen jakson aikana sitoutumista tunneilla käymiseen ei vaadita ja tunteista saa maksaa haluamansa summan.

– Toisella jaksolla sitoutumista toivotaan, sillä tarkoituksena on järjestää joulun vastaanottokeskusten musapajalaiset tekevät musiikkia, Ahonen selvittää.

IDEA monikulttuuristen tanssituntien järjestämistä Punkalaitumella syntyi alkukesäällä, kun Hyvönen kartoitti paikkakuntalaisten liikuntatoiveita.

– Kaksi lajia nousi ylitse muiden. Jalkapalloa kunnassa jo pelataan, joten lajiksi valikoitui tanssi.

Ahosen mukaan tanssin nouseminen toivotuimpiin liikuntalajien joukkoon kertoo harrastuksen universaalisuudesta.

– Suurimassa osassa kulttuureita tanssitaan vähintään juhlissa. Kulttuurei-

den välillä eroa on lähinnä siinä, kuinka voimakkaana ilmaisuvälineenä tanssi koetaan. Tanssissa yhteistä kieltä ei tarvita, sillä opettaa voi näyttämälläkin. Kaikilla on kroppa, jota voi liikuttaa omalla tavallaan.

Hyvönen ja Ahonen toivovat, että projektiin osallistuvat tunteilla eri tanssikulttuureihin, oppivat uutta,

kokevat iloisia hetkiä, onnistumisen tunteita ja yhteisöllisyyttä.

Tanssin riemu saa syntymään jokaisen omista lähtökohdista käsin. Tanssimisen opettelu aloitetaan a-sta ilman kunnianhimoisia tavoitteita, ja tunneilla edetään ryhmän tason mukaan.

Sukkadiscoissa tanssikokemuksensa hankkinut ja pari kertaa rytyöstävänsä kanssa parkeilla pyörähtänyt Hyvönen aikoo näyttää esimerkkiä osallistumalla tunneille mahdollisuuksiensa mukaan.

– Jos minut näkee tanssimassa, muidenkin pitäisi uskaltaa, hankesiteeri kannustaa.

Syyskauden aikana kertyneet tanssituntien tuotot käytetään lyhentämättömänä Punkalaitumen kunnan lasten ja nuorten monikulttuurisen ja monipuolisen liikuntaharrastuksen tukemiseen. Fly-keskuksen rahoittama Monikulttuurisesti liikkuen -hanke päättyy vuoden vaihteessa. Tanssikoulu TanssinTahti jatkaa tanssituntien tarjoamista Punkalaitumella keväällä.

KaikenMaailman Tanssia Punkalaitumella Haukankosken yrittäjäpuiston kokoustilassa (Kotilantie 301, P-rakennus) 3.9. alkaen. Tarkempi ohjelma löytyy Tanssikoulu TanssinTahdin internetisivuilta.

Tanssi- ja taaperoprojekti tarjoaa tunteja niin vauvoille, taaperoille, koululaisille, nuorille kuin aikuisillekin. – Tanssi on monipuolinen harrastus sekä henkisesti että fyysisesti. Tanssi harjoittaa koko kroppaa ja kehittää motoriikkaa, tanssinopettaja Elisa Ahonen ja Siiri-tytär tietävät.

Tanssikoulu TanssinTahdin opettaja Elisa Ahonen ja Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen sihteeri Tomi Hyvönen kannustavat osallistumaan vaikka useammankin ryhmän tanssitunneille. – Kaikille on tilaa, eikä ketään käännytetä ovelta. Tunnella lähdetään a-sta alkuun ja edetään ryhmän taitotason mukaan.

Ilmaisia tanssikerhoja kaikenikäisille tulossa syksyllä Tanssi on universaali kieli

Maria Kultanen

Punkalaitumen kunnan Monikulttuurisesti liikkuen -hanke järjestää yhteistyössä tanssikoulu TanssinTahdin kanssa tanssia syyskaudeksi punkalaitumelaisille. Tanssit on suunniteltu alkavaksi 3. syyskuuta.

Tanssikertoja pidetään syksyllä yhteensä 13 kertaa. Viimeinen opetuskerta on 3. joulukuuta ja syyskausi huipentuu 5. joulukuuta pidettävään loppuesitykseen. Syyslomaa ennen pidettävät seitsemän kertaa ovat kävijän suhteen joustavia, eivätkä sitousta välttämättä viikoittaiseen käymiseen. Syysloman jälkeiset kerrat tähtäävät jo esitykseen ja täten säännöllisempään tanssimiseen.

Opettajana kurssilla toimii tanssikoulu TanssinTahdin tanssinohjaaja Elisa Ahonen. Tanssin pyörteiden rantaautumisesta Punkalaitumelle ovat vastaamassa lisäksi tanssinopettaja Liisa Kontturi-Paasikko ja Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen Tomi Hyvönen.

Tavoitteena kursseille Tomi, Elisa ja Liisa pitävät mahdollisimman suurta osanottajamäärää ja tanssin kipinän tarttumista punkalaitumelaisiin.

– Pyrimme vastaamaan jokaisen ikäluokan halukkuuteen tanssia monilla erilaisilla tanssityyleillä. Meillä on suunnitella lavatanssia, äiti-sylivauva-ryhmä, 1–3-vuotiaille tarkoitettu vanhempi taapero -ryhmä, tena-

Syksyn tanssikerhoja pidetään työpaikan ja pesulan välissä sijaitseissa kokoustiloissa Haukankoskella. Vanha tillirakennusmiljö ja tanssialiksi sopiva huone inspiroivat Liisa Kontturi-Paasikon, Tomi Hyvösen ja Elisa Ahosen kokeilemaan erilaisia tanssiliikkeitä yhdessä.

varyhmä 4–6-vuotiaille, Tutustu tanssiin -ryhmä ala-asteikäisille, tanssia kouluikäisille, kuten Jannut joraa -ryhmä pojille sekä kuntoliikunnan tyyppistä tanssia Humppabailut-ryhmässä, Tomi kertoo.

Maksa mitä jaksat

Liisa Kontturi-Paasikko on oulu-laislähtöinen TanssinTahti-tanssikoulun johtaja ja tanssinohjaajien kouluttaja. Hänellä on 30 vuoden tausta päätoimisena tanssinopettajana. Tanssinopettajia Liisa kouluttaa Oulun seudun ammattikorkeakoulussa. Suomen Tanssinopetta-

jain liitto on valinnut hänet vuosina 2002 ja 2006 Vuoden Tanssinopettajaksi.

Elisa Ahonen on valmistunut sosionomiksi ammattikorkeakoulusta ja hänen ohjaajakoulutuksensa on luovien toimintojen, eli liikunnan, musiikin, tanssin ja draaman parista. Hän vastaa opetuksesta syksyn aikana Punkalaitumella. Molemmat naiset, Liisa ja Elisa, asuvat tällä hetkellä Sastamalassa.

– Kuvailisin itseäni positiiviseksi ja energiseksi opettajaksi. Toivon välittäväni innostavista ja kannustavista kokemuksista kaikille tanssijoille Punkalaitumella, Elisa sanoo. – Niin taitavaa pedagogia, kuin Eli-

sa, näkee harvoin, lisää Liisa.

Pyrkimys tanssikurssilla on tavoittaa koko kunnan väestö kaikki ikäluokat ja taustat huomioiden. Tanssikurssien maksu hoituu maksa mitä jaksat -periaatteella: kiinteää kurssimaksua ei ole olemassa, vaan kurssimaksu maksetaan sen mukaan, mitä harrastaja on kokenut kerhoilta saavansa.

– Hankkeeni puolesta ideana on järjestää ilmaista, jokaviikkoista, mielekästä ja energistä liikunnasta niin kantaväestölle kuin maahanmuuttajillekin. Tämän syyslukukauden osalta osallistujat voivat halutessaan lah-

joittaa vastineeksi tanssitunneista itselleen sopivalta tuntuvan summan hyväntekeväisyysprojektin kautta, jolla tuetaan lasten ja nuorten monipuolista ja monikulttuurista liikuntaa Punkalaitumen kunnassa, Hyvönen tämentää.

Keho työvälineenä sama kaikilla

Kurssien tuntikuvaukset ovat avoimia, mikä mahdollistaa entistä syvemmän vuorovaikutuksen tanssijan ja ohjaajan välillä.

– Mikä olisikaan sen parempaa, kuin että tanssija pystyisi antamaan minulle ja koko tanssiryhmälle jotain omasta kulttuuristaan! Elisa toivoo.

Molemmat tanssinohjaajat Elisa ja Liisa uskovat tanssin voimaan universaalina sillanrakentajana kantaväestön ja maahanmuuttajien välillä. Vaikka yhteisen kielen puuttuminen ohjaajien ja tanssijoiden välillä asettaa omat haasteensa, Elisan mielestä se ei ole ylitsepääsemätön este.

– Tanssissa esimerkin voima on korvaamaton. Tanssin fyysisyys helpottaa yhteisen kielen puuttumista, ja varsinkin pienten lasten kanssa liikkeen näyttäminen on olennaista, oli tanssija sitten ulkomaalaistaustainen tai ei. Tanssi on kansainvälinen kieli. Ei ole olemassa melkeinpäämitään kulttuuria, johon ei kuuluisi tanssia, Elisa muistuttaa.

– Samaa mieltä on Liisa Kontturi-Paasikko.

– Keho työvälineenä on samanlainen kaikilla. Se ei riipu kulttuurista.

Tanssin Tahdin Liisa suunnitteli myös näkyvän ja selkeän mainoksen, joita toimitin A3, A4 ja A5 kokoisina jokaiseen mahdolliseen toimipisteeseen Punkalaitumella. Lisäksi totta kai kaikki paikalliset facebook- yhteisöt saivat seinälleen maininnan tulevista tansseista.

Tanssiopettaja Elisan kanssa kiersimme myös Punkalaitumen 3 koulua läpi ja pidimme oppilaille ja opettajille välitunnin mittaisen pienen tanssituokion, jonka yhteydessä mainitsimme myös alkavista tansseista ja jaoimme tulostettuja A5 kokoisia mainoksia kaikille tanssituokioon osallistuneille. Markkinoinnin ja kaikkien lehtijuttujen jälkeen, aika varmasti kaikilla Punkalaitumelaisilla ja joillakin ulkopaikkakuntalaisillakin oli tiedossa, että tiistaisin tanssitaan Haukankoskella ja tansseihin osallistuminen olisi lähtökohtaisesti maksutonta, mutta jokainen osallistuja niin halutessaan voisi lahjoittaa hyväksi näkemänsä summan vastineeksi tansseista, niin sanottu ”maksa mitä jaksat” – ajatus oli näin lanseerattu Punkalaitumelle. Tällä vapaaehtoisella maksujärjestelmällä myös varmistettiin se, että jokaisella taloudellisesta tilanteesta riippumatta on mahdollisuus osallistua ja tutustua järjestettävään tanssitoimintaan sekä sillä pyrittiin kauniisti myös ohjaamaan ihmisiä yhteisvastuullisuuteen ja yhteisölliseen ajatteluun ja välittämiseen sekä vastuunkantoon omien resurssien puitteissa.

Tonttubileet vastaanottokeskuksella 5.12.

Syksyisen tanssikauden lopuksi TanssinTahdin ryhmät ovat perinteisesti pitäneet tanssiryhmien yhteiset joulujuhlat ja ne ovat kulkeneet nimellä tonttubileet. Punkalaitumen tonttubileet järjestettiin vastaanottokeskuksen henkilöstön ja asiakkaiden kanssa yhteistyössä. Vanhana ravintolasalinakin toiminut vastaanottokeskuksen juhlasali mahdutti sisälleen niin satapäisen vastaanottokeskuksen asukasmäärän kuin myös toisen satakunta kantasuomalaista henkilöä, jotka koostuivat tanssijoista, heidän sisaruksista, vanhemmista ja isovanhemmista, jotka olivat tulleet seuraamaan tonttubileitä.

Vastaanottokeskuksen lapsille oli järjestetty menneen syksyn aikana musiikkikerhoa, jossa he olivat tutustuneet erilaisiin soittimiin ja tehneet joitakin itsekin. Lasten muskariryhmä aloitti tonttubileet esittämällä muutaman jouluisen laulun ohjaajien säestäessä ja laulaessa heidän kanssaan. Yleisökin osallistui lopulta yhteislauluun ja tunnelma oli iloisesti korkealla jo ennen tanssien alkua.

Muskariryhmän lopetettua esiintymisosoituksensa pääsivät tanssiryhmät esittelemään syksyn aikana opittuja tanssitaitoja ja jokainen lastenryhmä esiintyi vuorollaan aloittaen nuorimmista lapsista ja siitä jatkuen kohti vanhimpien nuorten ryhmää. Lasten tanssiesitysten

välillä Anniina ja Sebastian Saarinen väläyttelivät ammattitason tanssiosaamista omilla esityksillään ja lumosivat katsomon haukkomaan henkeä upeilla liikkeillä. TanssinTahdin Liisa juonsi luontevasti tapahtumaa sekä haastatteli muutamia henkilöitä sillä välin kun seuraavaan lasten tanssiesitykseen valmistauduttiin takahuoneessa. Jokainen tanssija sai myös vastaanottaa diplomin Elisalta esityksensä jälkeen todisteena osallistumisesta tanssikursseille.

Viimeisen tanssiesityksen jälkeen juhlijat pääsivät herkkuja notkuvan linjaston ääreen ja maistelemaan monikulttuurisia jouluherkkuja, joita vastaanottokeskuksen ohjaajat sekä erityisesti asukkaat olivat valmistaneet edeltävinä päivinä tarjoiltavaksi tonttubileissä. Samalla kun osa ihmisistä jonotti maistuvia herkkuja, niin osalla oli mahdollisuus niin halutessaan tanssahdella Elisan, Anniinan ja Sebastianin kannustuksella ja opastuksella. Lopulta meno muuttui vieläkin railakkaammaksi kun soittovehkeistä saatiin ulos Lähi-idän rytmejä ja tähän mennessä juhlista lähinnä istualteen viihtynyt vastaanottokeskuksen miesväki villiintyi ja he hyppäsivät tanssilattialle taputtaen ja tanssien rytmien mukana.

KaikenMaailmanTanssia yhteenveto

Kaikkina kolmenatoista tanssikertana eri ryhmissä kävijöitä oli yhteensä 648 henkilöä. Se on lähes 50 tanssijaa / päivä, joten Punkalaitumelaisittain tämä on hyvinkin vertailukelpoinen luku paikallisesti suuria harrastajamääriä houkuttelevien harrastusten ja lajien parissa. Samanlaisiin harrastajamääriin yltävät talvisin hiihto- ja salibandyseura ja eläkeläisten vesijumpat sekä kesäisin lasten ja nuorten jalkapallo on vertailukelpoinen harrastajalukumillaan. Joten selvästikin tilausta, niin kuin kävi ilmi kuntalaiskyselystä, tanssille on ollut pienellä paikkakunnallamme. Tanssit ovat houkutteleet niin paikallisväestöä kuin maahanmuuttajia harrastamaan yhdessä.

Itsenäisyyspäivää edeltävät tonttubileet vastaanottokeskuksella kruunasi koko syyskauden ja tapahtumasta jäi osallistujille ja järjestäjillekin hyvinkin positiivinen mielikuva. Toivottavasti onnistuneet tonttubileet houkuttelisi tulevana keväänä lisää tansseihin osallistujia vastaanottokeskukselta ja toki uudet kantasuomalaisetkin tanssijat ovat hyvin tervetulleita.

VARASLÄHTÖ TALVEN LUMILLE, HIIHTOPUTKIMATKA 17.11.2013

Idea hiihtoputkimatkasta Jämijärvelle syntyi myös kuntalaisilta saadun palautteen pohjalta. Monikulttuurisesti liikkuen – hankeen puitteissa palaute-/ ideointikyselyyn ihmiset ovat saaneet vapaamuotoisesti vastata ja osallistua paperisessa muodossa eri liikuntapaikoilla kuten Vartiolan talolla, Haukankosken tanssisalilla ja virtuaalisesti kunnan nettisivujenkin kautta. Palautetta on tullut jonkin verran ja osa ideoista on ollut hyvinkin varteenotettavia ja kehittämis- sekä toteutuskelpoisia kuten tämä hiihtoputkimatka.

Punkalaitumella on kautta historian ollut vahva hiihtokulttuuri ja Kunnan hiihtojaostossa aktiivisia harrastajia niin hiihdossa kuin ampumahiihdossakin on aina ollut reilusti. Kunnan hiihtojaoksen hiihdonohjaajista Satu Toivonen lupautui myös matkalle mukaan hiihdonohjaajaksi jos jotkut matkalle osallistuvat henkilöt ohjausta haluaisivat tai tarvitsisivat.

Markkinointi ja toteutus

Matkan markkinointi alkoi noin kolmisen viikkoa ennen ajankohtaa Punkalaitumen kunnan nettisivujen tapahtumakalenterin avulla. Lisäksi Toivosen Satu kertoi Kunnan järjestämässä lasten hiihtokoulussa Jämijärven matkasta muutamaa otteeseen ja A3- kokoisia mainoksia kiinnitettiin jälleen paikallisten toimijoiden, kauppojen, kahviloiden, nuorisotilan ja huoltoaseman ikkunoihin. Sähköpostin välityksellä informoin myös Punkalaitumen vastaanottokeskuksen ohjaajia matkasta ja pyysin heitä kertomaan tapahtumasta asiakkailleen ja kiinnittämään mainoksia asukastiloihin.

Matkaa mainostettiin osallistujille ilmaisena, ainoastaan jokaisen tuli huolehtia omasta ruokailustaan paikanpäällä. Kaikilla matkalle osallistujilla oli myös mahdollisuus lainata hiihtovarusteet kunnan suksipankista jos omia hiihtovarusteita ei löytynyt, joten osallistumiskynnys matkalle oli viety mahdollisimman alas. Viikko ennen matkaa, viimeisenä ilmoittautumispäivänä ilmoittautuneita oli ainoastaan kymmenkunta ja pohdimme jo matkan mahdollista peruuntumista. Kävin kuitenkin itse henkilökohtaisesti vielä vastaanottokeskuksen asiakkaiden kanssa keskustelemassa ja kertomassa tulevan viikonlopun hiihtomatka. Tämä selvästikin edesauttoi innostusta vastaanottokeskuksen asiakkaiden parissa sillä seuraavana päivänä lähtijöitä oli yhteensä reilu kolmekymmentä ja matkan toteutuminen varmistui.

Vastaanottokeskuksen asukkaat omatoimisesti kokosivat nimilistan lähtijöistä johon lisäsivät myös jokaisen kengän koon, jotta saisimme noudetuksi sopivan kokoiset monot heille ja niihin sopivat loputkin hiihtovarusteet. Hiihtomatkaa edeltävänä päivänä, lauantaina, haimme kolmen vastaanottokeskuksen asiakkaan kanssa kaikille vastaanottokeskuksen lähtijöille

hihtovarustuksen Porttikallion suksipankista ja ne varastoitiin yön yli keittiössä varmuuden vuoksi lukkojen takana.

Matkapäivänä sunnuntaina lähdimme liikkeelle Punkalaitumen pitäjältä aamulla ennen kymmentä. Linja-auto käväisi myös Haukankosken vastaanottokeskuksen kautta noutamassa loput matkaanlähtijät, jonka jälkeen suuntasimme Jämijärvelle. Vastaanottokeskuksesta osallistui asukkaiden lisäksi myös yksi ohjaaja, jolla oli vastuu ”omista” alaikäisyksikön nuorista, jotka osallistuivat matkalle.

Hiihtoputkessa hiihtävät kantasuomalaiset olivat pääasiassa hyvinkin aktiivisia hiihtoharrastajia ja kontrasti ensimmäistä kertaa hiihtävien ulkomaalaisten kanssa oli megaluokkainen. Jotkut vastaanottokeskuksen asiakkaista olivat jo päässeet hiihtämään viime talvena asuessaan Punkalaitumella kun taas osa heistä seiso i ensimmäistä kertaa suksien päällä sauvat kädessä. Jo ennestään suksineet lähtivät tutustumaan 1,2 kilometrin rataa omatoimisesti kun taas osalle ihmisiä tuli käydä läpi hiihdonohjaajan kanssa pienet perusasiat hiihdosta, ennen kuin he uskaltautuivat yrittämään etenemistä ladulla. Vaikeaksi ensikertalaisille teki hiihtämisen aloittamisen myös se tosiasia, että hiihtoputken latu alkaa kohtalaisen jyrkällä alamäellä, joka tuntui pelottavan monia ensikertalaisia. Lähestulkoon kaikki ensiyrittäjät olivat hiihtoradan ensimmäisen mäen puolivälissä tai alapäässä suksit ojossa X- asennossa nauraen kippurassa ja hieman tukkien hiihtoreittiä. Alkukankeuden jälkeen osa pääsi lopulta pystyssä hiihtämään koko radan ja osalle ensimmäinen alamäki aiheutti jo tarpeeksi harmaita hiuksia ja he tyytyivät kannustamaan toisia hiihtäjiä ja seuraamaan vierestä. Selvä jako oppimisessa näkyi iän mukaan sillä lapset ja nuoret sisäistivät hiihdon varsin mukavasti ja nopeasti kun taas varttuneempi väestö oli enemmän varuillaan suksit jalassa ja hiihdon opettelu oli sitä kautta vaikeampaa.

Matkalla heräsi ajatus hiihtotaidon tarpeellisuudesta ja nimenomaan ulkomaalaisille suunnatun hiihtokoulun tarpeellisuudesta sillä onhan hiihtäminen yksi eksoottinen, tarpeellinen ja perinteinen kansalaistaito Suomessa samoin kuin uiminenkin. Joten tänä talvena pyrimmekin hankkeen puitteissa järjestämään vastaanottokeskuksen asukkaille ja muille Punkalaitumen kunnan ulkomaalaistaustaisille henkilöille yhteistyössä Kunnan hiihtojaoksen kanssa oman hiihtokoulun, jotta maahanmuuttajat pääsisivät harrastamaan tätä hyvin perinteistä suomalaista talvista liikkumismuotoa ensin ohjatusti ja myöhemmin toivottavasti myös omatoimisesti innostuneena lajista. Pelkästään ulkomaalaistaustaisille järjestettävässä hiihtokoulussa taitotasoerot ovat pienet osallistujien välillä niin ihmiset todennäköisesti uskaltavat kokeilemaan uutta mieluusti ja rohkeasti. Jälkeenpäin kun taitotaso on kasvanut voimme pyrkiä siihen, että maahanmuuttajat osallistuisivat yhdessä kantasuomalaisten kanssa hiihtotapahtumiin ja jäisivät jopa harrastajiksi seuroihin, jota kautta taas olisi seuraavien ulkomaalaistaustaisten helpompi osallistua järjestettävään hiihtotoimintaan seuroissa sekä tutustua hiihtämiseen ja sitä kautta taas kotoutua paremmin Suomeen.

Kokonaisuudessaan Jämijärven hiihtoputkimatka oli todella onnistunut ja positiivista palautetta olen saanut matkan tiimoilta niin vastaanottokeskuksen asukkailta kuin matkalle osallistuneilta kantasuomalaisiltakin.

Tulevaisuudessa kun tapahtumia ja matkoja järjestämme hankkeen puitteissa on ensiarvoisen tärkeätä, että markkinointivaiheessa itse jalkaudun myös sinne missä maahanmuuttajat ovat. Pelkkä julisteiden ja mainosten jakaminen ei tavoita koko kohderyhmää vaan maahanmuuttajat tarvitsevat myös henkilön johon tukeutua, jolta kysyä ja joka innostaa sekä kannustaa heitä vielä lisäksi osallistumaan kulloinkin järjestettävään toimintaan.

FC VARTIOLAN JALKAPALLOJOUKKUE

FC Vartiola on punkalaitumelainen, monikulttuurinen 9 - 15 -vuotiaista koostuva juniorijalkapallojoukkue. Joukkue pelaa ja harjoittelee kunnan vapaa-aikatoimen ja Maahanmuuttajat kylille – hankkeen ja Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen avustuksella ja se koostuu täysin Punkalaitumelle muuttaneista kiintiöpakolaisista ja SPR:n vastaanottokeskuksen turvapaikanhakijoista.

FC Vartiolan merkitys hankkeessa

Monikulttuurisesti liikkuen -hanke on keskittynyt auttamaan joukkuetta monin tavoin, jotta se säilyttäisi toimintakykynsä kohtaamissaan haasteissa. Hankkeen onnistumisen kannalta FC Vartiolan toiminnan loppuminen olisi todella suuri epäonnistuminen ja takaisku ellei tilalle pystytä kehittämään jonkinlaista muuta vastaavaa seuratoimintaa jalkapallon parissa.

FC Vartiola on monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen yksi kulmakivistä ja sen toimintaa on tavalla tai toisella pystyttävä tukemaan ja edelleen kehittämään. Poikia ja tyttöjä käy harjoituksissa noin viitisentoista kerrallaan. Eri kansallisuuksia oli joukkueessa edustettuna neljästä viiteen kuluneen kauden aikana.

Kesällä joukkue harjoitteli kolmesti, toisinaan jopa neljästi viikossa valvotusti ja ohjatusti Punkalaitumen kunnan keskusurheilukentällä tai viereisellä harjoituskentällä ja lisäksi joukkueella oli sarjapelejä tai harjoitusotteluja pisin kesää noin kerran viikossa. Talvella treenaaminen on ollut haasteellisempaa sillä kunnan urheiluhalli on remontoitavana ja korvaavana tilana on pystytty käyttämään Vartiolan taloa, jossa jalkapallon täysipainoinen pelaaminen on mahdotonta sillä tila on hyvin pieni ja salin ikkunat ovat erityisessä vaarassa jos siellä ruvetaan intohimoisesti jalkapalloa harrastamaan. Vartiolan talon talviharjoituksissa on keskitytty ainoastaan rauhallisiin henkilökohtaisiin tekniikkaharjoituksiin ja maltilliseen pienpelailuun pari kertaa viikossa joulukuuhun asti.

Hetken aikaa FC Vartiola oli ainoa kunnan alueella toimiva juniorijalkapallojoukkue kunnes La-Pa aloitti toimintansa viime kesänä ja se tarjoaa tällä hetkellä jalkapalloharrastusta 6-10 vuotiaille lapsille Punkalaitumella. Ideana vuoden 2014 toimintakaudelle olisi laajentaa La-Pa:n toimintaa kattamaan laajemminkin junioreikäluokkia Punkalaitumella. Näihin uusiin perustettaviin La-Pa:n ikäkausijoukkueisiin sitten maahanmuuttajataustaiset nuoret ja lapset voisivat osallistua oman ikäryhmän harjoituksiin. Sen sijaan, että maahanmuuttajille on kokonaan oma jalkapallojoukkue suurella ikähaitarilla kuten nyt on ollut. Suuren ikähaitarin muodostava joukkue vaikeuttaa sarjoihin osallistumista ja harjoitusvastustajien hankkimista, joten olisi perusteltua pyrkiä ohjaamaan jalkapallon harrastajia omien ikäluokkien harjoituksiin jolloin myös integroituminen kantaväestöön vauhdittuisi. Kuluneella kaudella FC Vartiola osallistui palloliiton sarjatoimintaan yhdessä Urjalan palloseuran kanssa alle 15v. poikien sarjaan ja se osoittautui ehkä liian haasteelliseksi toteuttaa lopulta sarjan edellyttämällä tavalla. Haasteelliseksi toiminnan toteuttamisesta teki FC Vartiolan joukkueen pieni pelaajamäärä ja suuri ikähaitari sekä pitkät pelimatkat. Vaikka tahtotila joukkueen pelaajilla ja valmentajalla on kova pelata sarjassa, niin joitakin muutoksia tulisi tehdä silmällä pitäen ensi kautta ja pohtiessa osallistumista viralliseen sarjatoimintaan.

FC Vartiolan historia ja alkuvaiheet

Joukkueen historia pohjautuu kunnan aikaisempaan Step by Step-maahanmuuttajahankkeeseen, jossa yläkouluun perustettiin monikansallinen jalkapallojoukkue FC Punkkis liikunnanopettajan johdolla. Hankkeen loputtua joukkue oli hetken ns. tuuliajolla, ennen kuin nykyinen päävalmentaja Gennaro Di Napoli kokosi sen uudestaan yhteen ja otti valmennusvastuun reilut pari vuotta sitten yhdessä Maahanmuuttajat kylille -hankkeen koordinaattorin Maarit Tiittasen kanssa. Di Napolilla on omaa pelaajataustaa niin Italian kuin Saksan eri sarjatasoilta. Jossakin vaiheessa joukkueen nimi vaihtui kotikentän mukaan FC Vartiolaksi. Joukkueen otteita seurataan tarkasti niin kentällä harjoituksissa kuin myös sen peleissä. Joukkue on poikien vanhemmille suuri ylpeyden ja ilon aihe. Kuluneena kautena joukkue osallistui Palloliiton sarjapeleihin yhteistyössä Urjalan palloseuran kanssa .

Hankkeen keinot auttaa joukkuetta

FC Vartiola on pelannut aikaisemminkin ystävyysotteluita mm. Lauttakylän Lujan junioreja ja miehiä vastaan. Talvella se on pelannut futsalia eli sisäjalkapalloa kunnan liikuntahallissa. Varusteita mm. palloja on peritty aikaisemmista maahanmuuttajahankkeista ja peliasut pääasiallisesti sponsorisopimuksella Italiasta Cerin S.P.A. Veronalta.

Kuten oikeat jalkapallojoukkueet myös FC Vartiolan sponsorille on raportoitava joukkueemme esityksistä Italiaan ja he vaativat, että mainos näkyy haastattelujen ja lehtikirjoitusten yhteydessä. Myös erilaisia välinelahjoituksia on saatu urheiluliikkeistä ja hyväntekeväisyysjärjestöiltä ja myös osin Punkalaitumen kunnan vapaa-aikatoimelta. Hankkeen puitteissa joukkuetta on tuettu taloudellisesti varusteiden, ensiaputarvikkeiden, pelimatkakustannusten ja lisenssien sekä vakuutusten muodossa.

FC Vartiolan haasteet

Yksi ongelma, johon ei ole lääkettä, on se karu tosiasia kun vastaanottokeskuksessa asuvan pelaajan perhe saa kielteisen päätöksen ja perhe palautetaan kotimaahansa yleensä ripeällä aikataululla viikon tai kahden kuluessa päätöksestä. Tai jos vastaavasti turvapaikanhakijat saavat myönteisen päätöksen niin sen jälkeen moni heistä hakee asuntoa muualta kuin Punkalaitumelta varsin pikaisella aikataululla. Tämä näkyy joukkueessa mm. siten, että se menetti kuluneen kauden aikana useaan otteeseen pelaajia ja taas vastaavasti se saattaa saada uusia pelaajia yhtä yllätyksellisesti. Tämä on valitettava osa joukkueen arkea ja sen kanssa on vain ellettävä.

Joukkue kaipaa ennen kaikkea lisää suomalaisia pelaajia, valmennusta, säännöllisesti pelejä ja tukijoita. Näitä puutteita on vain jaksettava toistaa ja tuoda julki riittävän usein kunnes tilanne ainakin osin korjaantuu. Ideointia asioiden korjaamiseksi on tehty ja ideoiden toteuttamiseksi on myös otettu askeleita. Tuleva toimintavuosi 2014 näyttää miten asiat tulevat jatkumaan.

FC Vartiola ei ole rekisteröitynyt yhdistys, joten näin ollen sitä ei hyväksytä pelaamaan virallista juniorisarjaa, eikä se maksa myöskään Suomen Palloliiton lisenssimaksuja pelaajistaan. Mutta yhteistyössä Urjalan Palloseuran kanssa FC Vartiolan joukkue on päässyt osallistumaan Palloliiton sarjaan ja Monikulttuurisesti liikkuen – hanke on ollut tukemassa toimintaa. Haasteena on saada laajennettua pelaajamateriaalia myös kylän omiin poikiin, joilla ei ole maahanmuuttajataustaa. Joukkueen vahvuus on sen kansainvälisyys, ketään ei kiusata, koska kaikilla on ollut samat kieliongelmat ja yhteiskuntaan sopeutumisen vaikeudet voitettavana jossakin vaiheessa elämäänsä. Valitettavasti joukkue myös leimautuu kylällä kielteisessä mielessä maahanmuuttajataustaiseksi jalkapalloseuraksi, mikä lisää ns. kantasuomalaisilta kynnystä liittyä sen toimintaan mukaan. Lähinnä lasten vanhemmat eivät ole olleet suosiollisia omien lastensa liittymiseen FC Vartiolan riveihin. Samoin valmennusvastuu katsotaan haastavammaksi kuin perinteinen kokonaan kotimainen seura. Iän suuri liukuvuus on samalla suurin ongelma pelata sarjaa tai kutsuturnauksia, koska poikkeukset oikeilla jalkapallojoukkueilla on ikäkausijoukkueet ja Punkalaitumen kunnan alueella on jatkossa tähdättävä jalkapallotoiminnassaan tähän samaan, joka aukaisisi mm kutsuturnauksia isoilla kentillä aivan erilaisen jalkapallokulttuurin.

Ystävyyssottelut

Hankkeen alusta asti on ollut selvää, että FC Vartiolan juniorijalkapallojoukkueen pelit ovat paras ikkuna suvaitsevaisuuteen ja erilaisuuden hyväksymiseen. Jalkapallo on muutenkin sanoutunut irti kaikesta rasismista, joten kohderyhmä oli helppo valinta. Käytännössä FC Vartiola pelaa ystävyyssotteluita joko kutsuen seuroja pelaamaan Punkalaitumelle tai lähtemällä itse pelaamaan muualle. Joukkueen menestyksellä ei ole pelaajille niin suurta merkitystä kuin sillä, että saa yleensä pelata. Etenkin vieraspelit houkuttelevat lehdistöä paikalle, jolloin hankkeen tavoite saada julkisuutta helpottuu.

FC Vartiolan tulevaisuus

FC Vartiolan jalkapallojoukkueen tulevaisuusnäkymät tässä toimintamuodossaan on asettanut paineita ja herättänyt toimintaa järjestävien mielenkiintoa tehdä asiat hieman toisin ja toivottavasti paremmin jalkapalloa pelaavien nuorten näkökulmasta ja keskuudessa. Ottaen huomioon integraatitavoitteen toimintaa tulisi ehostaa ja ohjata Punkalaitumelaisiin ikäkausijoukkueisiin yhden jalkapalloseuran alaisuudessa, jonka joukkueissa pelaisi sekä maahanmuuttajia että kantasuomalaisia. Laitumen pallo ry on juuri herätetty jälleen henkiin viime kesänä ja yhdistyksen toimintaa voisi kehittää ja laajentaa kattamaan kaikki jalkapalloa pelaavat junioreikäluokat Punkalaitumella aikuisjoukkueeseen asti. Tähän tavoitteeseen päästäksemme, pyrimme ohjaamaan resursseja tulevalla 2014 toimintakaudella La-Pa:n jalkapallotoiminnan vahvistamiseksi kunnassa.

LOPPUPOHDINTA TOIMINTAVUODESTA 2013

Monikulttuurisesti liikkuen – hanke on menneiden toimintavuosiensa aikana liikuttanut Punkalaitumen kunnan alueella ihmisiä lapsista vanhuksiin ja saanut maahanmuuttajatkin mukaan monenkirjavaan vapaa-ajantoimintaan mukaan. Hanke on ollut ja on tulevaisuudessakin hyvin tärkeä osa Punkalaitumen kunnan monikulttuurista toimintaperiaatetta, jolla pyritään auttamaan kantaväestöä ylittämään mahdollisia ennakkoluuloja kunnan runsaslukuista maahanmuuttajataustaista ryhmää kohtaan. Lisäksi hankeen avulla on kunnassa pystytty keskittyneesti panostamaan ja räätälöimään laajalla toiminta-alalla nimenomaan maahanmuuttajien kotouttamiseen tarvittavaa vapaa-ajantoimintaa yhdessä kantasuomalaisten kanssa.

Kolmannen sektorin liikuntapalvelujen tarjoajille, ohjaajille ja harrastustoimintaa pyörittäville aktiiveille on pystytty järjestämään koulutusta hankkeen avulla asian tiimoilta, että miten he voivat huomioida maahanmuuttajat järjestämässään harrastustoiminnassa. Viikoittaisen järjestettävän harrastustoiminnan lisäksi Monikulttuurisesti liikkuen – hanke on järjestänyt muiden toimijoiden kanssa yhteistyössä Punkalaitumen mittakaavassa suuria yleisötapahtumia, jotka ovat olleet koko kunnan väestölle avoimia tapahtumia ja joita suunniteltaessa on jo varmistettu maahanmuuttajien mahdollisuus päästä tapahtumapaikalle ottamaan osaa kulloiseenkin tapahtumaan. Lisäksi hankeen avulla on pystytty järjestämään toiminnallisia urheilumatkoja ulkopaikkakunnille, joiden myötä maahanmuuttajille on auennut uusia ideoita harrastusmahdollisuuksista ja suomalaisesta lajikirjosta. Matkat ovat toimineet mainiosti yhteyttävänä tekijänä myös kantaväestön ja maahanmuuttajien välillä. Sillä toimintapäivien venyessä koko päivän mittaisiksi tapahtumiksi bussimatkoineen kanssakäyminen kanssamatkustajien kanssa lisääntyy ja sitä kautta tutustuminen toisiin ihmisiin käy pikaisesti.

Lisäksi hankkeen avulla on pystytty mahdollistamaan tapahtumien yhteydessä ja toimintaa järjestettäessä varusteiden hankintaa ja vuokrausta tarpeen niin vaatiessa. Näin olemme pystyneet varmistamaan, että kynnys toimintaan osallistumiselle on mahdollisimman pieni ja mahdollista myös niille henkilöille, joilta puuttuu harrastukseen tarvittavat välineet.

Monikulttuurisesti liikkuen – hanke on ollut positiivinen lisä, kokonaisuus ja kuntalaisten käyttämä palveluntarjoaja, jolle on tarvetta myös jatkossa. Hankkeen jatkuessa, nykyinen hankekoordinaattori Tomi Hyvönen ideoi toiminnanluojana myös tulevana toimintavuotena ja sitä kautta hanke on valmiudessa jatkamaan sekä kehittämään toimintaansa siitä mihin on tähän mennessä päästy.

TOIMINTAVUOSI 2014; TAMMI – TOUKOKUU

VÄLINESIRKUS 10 – 99 VUOTIAILLE NUORILLE

Välinesirkus syntyi hetken mielijohteesta, kun pohdimme uutta harrastusmuotoa hiihtolomalle. Harrastusta, jossa eri-ikäiset voisivat harjoitella yhdessä ilman, ettei vanhempien ja nuorten harrastajien välillä syntyisi kilpailutilannetta, jossa fyysisellä koolla tai jo harjaantuneella motoriikalla olisi vain vähäinen merkitys harrastajien omaan onnistumisentunteeseen.

Välinesirkus mahdollistaa lasten, nuorten ja vanhempienkin harrastajien harjoitella yhdessä, sillä jokainen voi valita itselleen sopivan ja käteen käyvän välineen, jolla harjoitella ja kehittää omia taitoja riippumatta siitä onko vasta-alkaja tai jo edistynyt tempuilija. Kilpailullista painetta ei ole ja harrastajat keskittyvät uuden oppimiseen ja itsensä kehittämiseen omien resurssien puitteissa, ohjaajan opastuksella.

Alkuun pidimme yhdessä ohjaajan;

Tommi Henttisen kanssa 10 vuoden alaikäraja sopivana ja taas vastaavasti jopa 99- vuotiaat harrastajat toivotettiin tervetulleeksi mukaan harrastamaan välinesirkusta. Muutaman ensimmäisen sirkuskerran jälkeen kyselyitä mahdollisesta osallistumisesta tuli nuoremmiltakin ja päädyimme ottamaan myös alle 10- vuotiaita mukaan harjoituksiin. Nämä ”alaikäiset” ovatkin osoittautuneet innokkaimmiksi harrastajiksi lopulta vaikka heidän motoriset kyvyt hallita liikkuvia välineitä ovatkin vasta kehittymässä.

Hiihtolomalla ensimmäisen kerran järjestetty välinesirkuskurssi ei tuonut vielä harrastajia, vain muutaman kokeilijan. Samoin kuin viime syyslomalla niin myös tänä hiihtolomalla Punkalaidun hiljeni ja suurin osa lomailijoista vaihtoi maisemaa muille maille. Jatkoimme kuitenkin hiihtoloman jälkeenkin päättäväisesti jokaviikkoisella harrastusvuorolla Vartiolassa aina torstaisin klo 18.30 – 19.30.

Välinessirkuksessa kilpaillaan itsensä kanssa

Välinessirkuskoulua vetää tulitaiteilija Tommi Henttinen. Ennen mahdollisia tuliharjoituksia tutustutaan kuitenkin erilaisten lippujen ja keppien kanssa tehtävään akrobatiaan.

Maria Kultanen

– Tapahtumien yössä, syntymäpäivillä, häissä, uutenavuonna... Hautajaiset taitavat olla ainoa juhla missä en ole esiintynyt, nauraa tulitaiteilija Tommi Henttinen ja liehuttaa lippuja taidokkaasti ympäriinsä. Monikulttuurisesti liikkuen-hankkeen välinessirkuskoulussa päästään tänä keväänä hurmioitumaan sirkuksen ja chka jopa tulitaiteen maailmasta.

Toukokuulle jatkuvalla intensiivikurssilla harjoitellaan aluksi muun muassa poi-palloilla ja ke-

peillä. Henttinen kuitenkin vinkkaa, että myös tulitreenejä voidaan päästä kokeilemaan kevään lopulla, jos kurssilaiset kokevat oppineensa tarpeeksi.

– Kurssi on ohjelmaltaan aika tiivis, torstaina aloitamme Vartiolasassa klo 18.30, ja kevään mittaan jatketaan kerran viikossa olosuhteista riippuen liikuntahallilla tai miksei ulkonakin, kertoo hankevetäjä Tomi Hyvönen. Mukaan voi liittyä vielä kevään mittaan.

Välinessirkusharjoittelua ei ole kuitenkaan pakko rajoittaa vain kurssikertoihin. Henttinen kertoo kotiharjoittelunkin olevan helppoa.

– Kotona on helppo harjoitella tekniikkaa vaikka sukkaan sujutetulla tennispallolla. Netti on pullollaan videoita, joiden avulla voi harjoitella erilaisia temppuja, vinkkaa Henttinen.

Tommi Henttinen päätyi välinessirkuksen pariin oikeastaan

vahingossa. Keppien pyörittely kuului alunperin erääseen teatteriesitykseen mutta esitysten loputtua Henttinen ei malttanutkaan lopettaa hyvin alkanutta harjoittelua. Pian hän huomasi, että kepit voikin sytyttää palamaan. Tulitaiteesta tuli tärkeä harrastus, jota Henttinen harrastaa tälläkin hetkellä tuliryhmä Flammassa.

Jos välinessirkuskouluun kevään jälkeen jää koukkuun, voikin harrastusta jatkaa Henttisen mukaan esimerkiksi Sorin sirkuksessa Tampereella tai lähettämällä hakemuksen tuliryhmä Flammaan.

– Sirkushommat ovat monipuolista liikuntaa, johon minkä tahansa ikäiset voivat lähteä mukaan. Välinessirkuksessa ei kilpailla, vaan keskitytään omaan tekemiseen ja välineen voi valita oman mielensä mukaan, muistuttaa Tomi Hyvönen.

Tehostamalla hieman markkinointia kun lomailijatkin olivat saapuneet takaisin pitäjälle niin harrastajia rupesi löytymään, niin kantaväestöstä kuin maahanmuuttajista. Ja maahanmuuttajista tällä kertaa positiiviseksi yllätykseksi aktivoituivat Mayanmarilaisyhteisön nuoriso, joita on ollut lähes mahdoton saada mihinkään muuhun harrastukseen mukaan kuin jalkapallon pariin.

Alkuajatuksena oli keskittyä kolmeen eri sirkusvälineeseen Poi, Keppi ja flowerstick, jotka olivat ohjaajalla itsellään parhaiten teknisesti hallussa. Kerran kokeilimme myös pallojen heittelyä kahdella tai kolmella pallolla, mutta suurimmalle osalle lapsista ne osoittautuivat liian vaikeiksi hallita ja nuo edellä mainitut kolme välinettä ovat nyt vakiintuneet temppujen tekoon ja harjoitteluun. Harrastajia välinesirkuskurssi on kerännyt vaihtelevan määrän, vain neljästä nuoresta aina kahteentoista harrastajaan asti / kerta. Ikähaarukka harrastajilla on ollut 9 - vuotiaista lapsista aina 35- vuotiaaseen saakka ja tämä on osoittautunut sopivaksi ikähaitariksi tähän mennessä, kaikkien harrastajien viihtyessä yhdessä tunneilla. Mahdollinen välinesirkuskurssin jatko on ollut ajatuksissa, mutta harrastajamäärää tulisi kasvattaa hieman ja aktiivisten temppuilijoiden määrän tulisi vakiintua noin kymmeneen henkeen, että toimintaa voisi hieman lisää tavoitteellistaa ja tunneilla olisi mahdollista rakentaa henkilökohtaisten taitojen lisäksi myös yhteistä esityskoreografiaa, jota voitaisiin käydä esittämässä erilaisissa tapahtumissa.

Ohjaaja kulkee kerran viikossa Tampereelta asti pitämään kurssia ja hänelle korvataan luonnollisesti matkoista syntyneet kulut ja asianmukainen tuntikorvaus. Tämä yhtälö toki on mahdollista toteuttaa pienelläkin harrastajakunnalla, mutta ohjaajalle olisi varmasti mielekkäämpää lähteä ohjaamaan tuntia jos paikalla olisi kymmenkuntakin aktiivista harrastajaa aina. Näin myös hankkeen tavoitteet täyttyisivät paremmin suuremman heterogeenisen ihmismassan joutuessa kanssakäymisiin keskenään.

RASISMIN VASTAINEN FUTSALTURNAAUS

Rasismivastainen futsalturnaus

Kaikille avoin Futsalturnaus
perjantaina 21.3. klo 16

- *Sekajoukkueet arvotaan paikanpäällä
- *Pelit alkavat viimeistään klo 17
- *Sisäpelikengät, välipalaa ja juomaa mukaan
- *La-Pain uudet juniorijoukkueet D01-02 & C99-00 kokoontuvat
- *nuorten vanhemmat mukaan vaikuttamaan

Tapahtuman järjestää Monikulttuurisesti liikkuen -hanke

perjantaina 21.3. liikuntahallilla

Rasismivastainen futsalturnaus Punkalaitumen liikuntahallilla YK:n rasismivastaisena päivänä, perjantaina 21.3.2014

Futsalturnauksen ideointi alkoi vain puolitoista viikkoa aikaisemmin ennen kuin itse turnaus oli tarkoitus pelata, sillä koulukeskuksen liikuntahallin remontointi viivästyi hieman ennalta odotetusta, kuten rakennusurakoilla on tapana, mutta tämä epätietoisuus viivästytti idean alulle panna. Rakentajien ja urakoitsijoiden kanssa käydyn neuvottelun jälkeen turnauksen järjestäminen oli kuitenkin mahdollista ja päättyen uudet peilit saivat peittävän suoja-verhon eteensä torstaina 20. päivä. Tämä peilien suojaus mahdollisti turnauksen pitämisen, vaikka pientä laittoa ja viimeistelyä halli vaati vielä turnauksen jälkeenkin.

Turnauksen markkinointi aloitettiin samana päivänä kun tieto halliin pääsystä varmistui. Tein ja jaoin A3 ja A4 kokoisia julisteita kylän kauppapaikoille ja liikuntapisteisiin, joissa väkeä käy. Myös Punkalaitumen sanomien, nuorten ja kunnan omille facebook -sivuille lisäsin mainoksen tapahtumasta, jossa se heti herätti keskustelua rasismivastaisuudellaan.

Vastaanottokeskuksen vastaavalle johtajalle lähetin tiedon turnauksesta ja he lupautuivat kускаamaan halukkaita pelaajia liikuntahallille turnauspäivänä. Lisäksi Laitumen Pallon kanssa aloitetun yhteistyön seurauksena seuran kaikille junioreille saatiin tietoa turnauksesta, sopivasti juuri lähtevän jäsentiedotteen mukana. Rasmus-hanke Tampereelta myös markkinoi futsalturnaustamme omassa facebook ryhmässään kaiken muun rasismivastaisen viikon, Tampereen alueen tapahtumien yhteydessä.

Turnaukseen ilmoittautui vapaaehtoisia aikuisia hoitamaan turnauspäivän juoksevia asioita neljä henkeä. Mukava huomata, että hyvän asian tiimoilta järjestetty turnaus keräsi myös vapaaehtoisia toimijoita kolmannelta sektorilta, jota onkin ollut tarkoitus alkaa aktivoida tänä vuonna.

Lisäksi paikalliset yritykset, Ravintola Trio ja K-Supermarket Pouru osallistuivat turnaukseen lahjoittamalla ruokatarvikkeita / välipalaa pitkän turnauksen pelaaville pelaajille. Pourulta saimme 50 kiloa mehukkaita omenoita ja Triosta 10 pizzeriaa, sammuttamaan pelaajien välipala- ja energiatarpeen, lisäksi tarjolla oli mehua ja kahvia myös ahertavalle talkooväelle.

Vaikka mainoksessa oli erikseen mainittuna juoman ja välipalan mukaan ottaminen, niin monelta oli jäänyt se huomioimatta ja näin kaikille tarjoiltu välipala mehuineen tuli tarpeeseen.

Perjantaina jo ennen kello neljää innokkaita pelaajia alkoi kerääntyä liikuntahallille ja kaikki halukkaat pelaajat ilmoittautuivat turnaukseen puoli viiteen mennessä. Ilmoittautuneita pelaajia oli yhteensä 45 ja karkeasti jaoteltuna pelaajista 1/3 oli kantasuomalaisia 1/3 Myanmarilaisia kiintiöpakolaisia ja 1/3 vastaanotokeskuksen asiakkaita. Ikähaitari pelaajilla oli alkaen nuorimmista 6 -vuotiaista aina harmaahapsiseen aikuisväestöön asti. Sukupuolijakauma oli selvästi miesvoittainen, mutta muutama tyttöpelaaikin oli mukana joukkueissa. Muutoin runsaslukuinen, paikalla ollut naisväestö kyllä erottui edukseen turnauksessa katsomon puolella, jatkuvan kannustuksen muodossa.

Ennen turnauksen alkua pelaajille tuli kerrata futsalin säännöt, kentän rajat ja painottaa futsalin tärkeintä eroa normaalin jalkapalloon; kontaktin ja taklausten puuttumista. Futsal on taitolaji, jossa vain minimaalinen kontakti on sallittua kanssapelaajien kesken tai vastustajaa kohtaan. Laillisia taklauksia ei ole ja liikutaklauksien ja –riistojen tekeminen on kiellettyä. Lisäksi kaikille aikuispelaajille tuli teroittaa lasten huomioiminen niin pelitilanteissa, pelinopeudessa kuin tasavertaisessa kohtelussa peliajan saamisen suhteen. Kun kyseessä oli rasismien vastainen, kaikille avoin perheturnaus niin tasavertaisuutta ja toisten huomioonottamista ja lähimmäisen rakkautta korostin myös erityisesti alkupuheenvuorossa ennen kuin päästiin arpomaan joukkueet ja aloittamaan pelit.

Pelaajat jaettiin arpomalla viiteen eri sekajoukkueeseen, hatusta numeroituja väriliuskoja onnettaren toimesta vetämällä. Yhdeksänhenkisillä joukkueilla oli ensimmäisenä tehtävä yhdessä keksiä joukkueelleen nimi ja nimetä itselleen kapteeni, joka hoiti tarvittavan asioinnin turnausjärjestäjän kanssa. Sekajoukkueiden arpomisen tarkoituksena oli saada entuudestaan

toisille vieraita ihmisiä kanssakäymiseen toistensa kanssa ja tekemään päätöksiä yhdessä ja tässä tavoitteessa onnistuttiin mainiosti.

Joukkueiden ja kapteenien nimeämisen jälkeen päästiin aloittamaan turnaus hieman viiden jälkeen. Turnausjärjestelmäksi varmistui yksinkertainen runkosarja, jossa kaikki joukkueet pelasivat toisiaan vastaan. Näin pelejä kertyi pelattavaksi yhteensä 10 kappaletta. Peliajaksi sovittiin 18 minuuttia juoksevaa aikaa ja näin uusi peli päästiin aloittamaan aina 20 minuutin välein. Runkosarja saatiin pelattua valmiiksi hieman ennen iltayhdeksää, jolloin turnauksesta erottui 3 tasapisteissä olevaa joukkuetta, joiden välillä turnauksen voitto ratkaistiin rangaistuslaukauskilpailulla.

Turnauksen päätavoitteena ei suinkaan ollut voitto vaan pelaaminen, yhdessä tekeminen ja harrastaminen sekä liikunnan ilo. Alkupuheenvuorossa muistutin myös näistä tosiasioista ja kerroin kaikkien joukkueiden lopulta äänestävän keskuudestaan yhden joukkueen turnauksen Fair Play – joukkueeksi. Rangaistuspotkukilpailun päätyttyä ja turnauksen voittajan selvittyä voittanut joukkue ohjattiin kentän suuntaiselle keskiviivalle ja he saivat aplodit kanssapelaajilta ja katsojilta. Tämän jälkeen oli vuorossa joukkueiden itse äänestämän Fair Play – joukkueen ja pelaajien palkitseminen Punkalaitumen 375-juhlavuoden rahalla.

Turnauksen voittaneen joukkueen pelaajat saivat kunnian ojentaa reilunpelin palkinnon kyseiselle Fair Play - joukkueelle suurten aplodien ja asianmukaisten kättelyjen saattelemana.

Näin Punkalaitumen ensimmäinen rasismin vastainen futsalturnaus saatiin päätökseen intensiivisen, reilun neljän tunnin pallonpotkimisen jälkeen. Uusittu liikuntahalli tuli korkattua ja todettua toimivaksi kokonaisuudeksi ja pelaajat kyselivät heti jo pelien päätyttyä hymyssä suin, että koska seuraava turnaus pelataan. Tästä tehdään perinne, se selvisi jo heti turnauksen

päätyttyä. Mikä sen parempaa kuin YK:n rasismien vastaisena päivänä pelattu kaikille avoin rasismien vastainen futsalturnaus näin keväällä, jalkapallokauden aloituskynnyksellä, myös vastaisuudessa?

Ilokseni myös voin mainita kunnanjohtaja Lauri Innan osallistuneen turnaukseen kahden poikansa ja Punkalaitumen Sanomien päätoimittajan Juha Aron tyttärensä kanssa. Nämä kaksi tahoja näyttävät kuitenkin suurta roolia Punkalaitumella mielipidevaikuttajina toinen kunnan ylimmän virkamiehen roolissa ja toinen paikallisen, ainoan ja hyvin virkeän mediatalon edustajana. Kumpaiseltakin herralta on satanut ylitsevuotavaa kiitollisuutta turnauksen jälkeen upeasta tapahtumasta, toivottavasti nämä sanat kantautuvat kaikkien muidenkin kuntalaisten kuuleviin korviin ja tulevaisuudessa monikulttuurisesti liikkuen – hankkeen järjestämiin tapahtumiin löytää vielä entistä enemmän väkeä.

Futsal kokosi eri kulttuurit yhteen

Juha Aro

Myanmarilaisia, montenegrilaisia, somaleita, irakilaisia, iranilaisia, egyptiläisiä ja, yllätys-yllätys, kantasuomalaisia kokoontui uusittuun liikuntahalliin viime perjantaina futsal-turnauksen merkeissä. Turnauksen järjesti kunnan monikulttuurisesti liikkuen -hanke ja sillä haluttiin vastustaa rasismia.

– Tai eihän tämä mikään vastustus-tapahtuma ole. Päinvastoin täällä korostetaan tasavertaisuutta, lähimmäisenrakkautta ja hyväksyntää, totesi turnauksen ideoinut hanketyöntekijä Tomi Hyvönen.

Turnaukseen osallistuneet viisi joukkuetta arvottiin siten, että jokaisessa joukkueessa oli lapsia ja aikuisia paikkakunnan monista eri kansallisuuksista. Yhdeksänhenkiset joukkueet pelasivat illan kuluessa toisiaan vastaan

18 minuutin pelit, joiden jälkeen kolme eniten pisteitä saanutta joukkuetta selviivät loppulliset sijoitukset rangaistuslaukauskisassa. Voiton nappasi FC Dream Team. Voittajan palkinto oli palkita turnauksen Fair play-joukkue, jonka pelaajat saivat

äänestää. Fair play-palkinnolla eli kunnan 375-juhlakolikkolla palkittiin Ykkönen-joukkueen pelaajat.

Futsal on nopeatempoista salijalkapalloa, jossa rymistelyn sijaan vaaditaan taitoa, sillä pelissä on kontaktin ottaminen, ku-

ten taklaukset tyystin kiellettyjä.

Pelien välissä pelaajat ja katsojat pääsivät maistelemaan K-Supermarket Pourun lahjoittamia omenoita sekä Trion lahjoittamia pitsoja. Yhteistyökuviassa oli mukana myös Laitumen Pallo ry.

Futsal-turnauksen voittanut FC Dream Team ja Fair play-palkinnon saanut Ykkönen yhteisportetissa.

RYTMIKÄSTÄ VESIJUMPPAA NAISILLE

Kunnan ylläpitämässä, Haukankosken vastaanottokeskuksen yhteydessä sijaitsevassa uimahallissa on ollut maahanmuuttajanaïsilla ja kantasuomalaisillakin mahdollisuus käydä uimassa tiistaisin klo 18.00 – 20.00. Tähän harrastukseen on ollut mahdollisuus tarjolla jo useamman vuoden, mutta aika harva on kuitenkin tarttunut tähän ja vain satunnaisia naisia on käynyt silloin tällöin uimassa naistenvuorolla. Joten selkeä kehityskohta oli olemassa, johon oli syytä tarttua.

Hankkeen puitteissa pystyimme järjestämään kyseiselle naisten uintivuorolle helmikuun alusta alkaen jokaviikkoisen 45 minuutin rytmikkään ja monikulttuurisen vesijumpan klo 18.00 – 18.45, joka on nostanut hallin kävijämäärää tiistaisin ja samalla aktivoinut myös vastaanottokeskuksen naisia. Jumpan jälkeen on vielä mahdollisuus uidakin jos energiaa on jäänyt vesijumppaamisesta tai jos vesijumppaan ei ole halunnut ottaa osaa niin kastautumaan kerkeävät mainiosti pelkät uimaritkin vielä jumpan jälkeen.

Vesijumppaohjaajaksi valikoitui Jenna Johansson, joka rohkeasti tarttui toimeen vaikka hänellä ei aikaisempaa kokemusta ole vesijumpan pitämisestä, mutta hänen vahvuutensa taas ovat maahanmuuttajien kanssa työskentelyssä.

Hänen ennen toimiessa vastaanottokeskuksen ohjaajana myös monet talon asiakkaat ovat hänelle tuttuja ja vastaavasti hän on tuttu monelle asukkaalle vastaanottokeskuksessa jo

**Rytmikästä
vesijumppaa
naisille**

Tiistaisin uimahallilla,
naisten uintivuorolla

18.00 – 18.45

4.2.2014 alkaen

Uikkaritkin on tarjolla
jos unohtuu ja maksaa
voit mitä jaksat!
Tervetuloa liikkumaan!

**Vesijumpan järjestää
Monikulttuurisesti
liikkuen - hanke**

entuudestaan joten näin myös mahdollisia harrastajia oli helppo lähestyä helmikuun alussa kertoessamme tästä harrastusmahdollisuudesta.

Ohjaajalle jäi vapaat kädet suunnitella vesijumpan kokonaisuus. Ja itse mieshenkilönä en ole pystynyt edes käymään katsomassa naistenvuoron jumppaa saati osallistumaan siihen, mutta saadun palautteen pohjalta, uimahallin työntekijöiden puheiden ja ohjaajan kanssa käytyjen keskustelujen perusteella toiminta on ollut laadukasta ja mukavan monipuolista sekä innostavaa. Sekä ennen kaikkea integroivaa suuntaan jos toiseenkin.

Tuntikokonaisuuksia on kolme erilaista, joissa jokaisessa keskitytään eri kehon- ja lihasalueeseen. Afrikkalaisen rytmikkään rumpumusiikin voimalla on keskitytty alavartaloon ja jalkoihin, Intialaiset monivaiheiset boollywoodrytmit heiluttavat voimistaen jumppaajien ylävartaloa ja käsiä ja lattariytmien voimalla jumppaajat saavat kolmen vartin keskivartalojumpan. Jokainen vesijumppatunti sisältää lihaskunto-, aerobisen osuuden ja verryttelyt sekä venyttelyt. Jumpan jälkeen saunassa on yhdessä murrettu kulttuurien välisiä raja-aitoja leppoisten löylyjen rentouttaessa jäseniä ja tunnelmaa.

Nämä kolme erilaista tuntikokonaisuutta toistavat itseään aina vuoroviikoin. Tuntien musiikit on valittu monia eri kansalaisuuksia, elämäntapoja ja rytmimaailmoja edustavaksi ja ne tulevat kolmelta eri mantereelta. Musiikki oli tärkeä osa tuntikokonaisuuksia ohjaajan suunnitelmassa ohjelmaa kevätkaudelle. Luodakseen tunneista monikulttuurisen tapahtuman ohjaajan oli keksittävä jotain, jossa suomalaiset saavat kuulla ja kokea uutta ja mahdollisesti jotkut maahanmuuttajat saavat fiilistellä kotoisia rytmejä.

Vesijumpassa on käynyt niin kantasuomalaisia kuin maahanmuuttajainasiakin. Tunnit ovat houkutelleet paikalle noin 40 naisen kävijäkunnan, joista noin viitisentoista on aina ollut paikalla. Naisista 8 on ollut vastaanottokeskuksen asiakkaita ja loput kantasuomalaisia.

Kävijöillä on mahdollisuus osallistua vesijumppaan ”maksä mitä jaksat” ajatuksella ja kolikoita on jonkin verran sen myötä kertynyt säästöpossuun. Monilla vastaanottokeskuksen asukkailla ei ole uimapukua entuudestaan niin sekin on ollut mahdollista saada lainaan uimahallilta vuokrahinnan sisältyessä vapaaehtoiseen maksuun.

Markkinointi hoitui suoraan Haukankosken asukkaille uuden vesijumppaohjaajan ja vastaanottokeskuksen ohjaajien toimesta, jotka ovatkin aktivoituneet tapahtumamarkkinoinnissa ja tiedottamisessa vuoden vaihteen jälkeen tapahtuneiden rakennemuutosten myötä. Mainos käännettiin myös englanniksi ja laitettiin esille useampaan paikkaan vastaanottokeskukselle suomenkielisen mainoksen viereen. Lisäksi jaoin yo. mainoksia kauppojen ja muiden yritystoimijoiden tiloihin pitäjällä sekä aktiivisesti jaoin mainosta myös facebookin eri paikallisyhteisöissä, joissa myös mainos on tullut nostettua aina joka viikko esille muistutuksen muodossa mahdollisuudesta osallistua vesijumppaan. Lisäksi vesijumppa on merkattuna kunnan nettisivuille tapahtumakalenteriin joka viikko.

Vesijumppa jatkuu aina toukokuun loppuun asti, kunnes uimakoulujen myötä uimahallin vesi lasketaan sopivan matalaksi uimataidottomille ja vesijumppaaminen käy mahdottomaksi. Vesijumppaa olisi tarkoitus taas jatkaa kesän jälkeen koulujen alettua, sillä kävijöitä on riittänyt ja palaute on ollut positiivista. Muutamat paikkakunnan miehet ovat tosin olleet leikkisästi harmissaan vain naisille suunnatusta jumpasta ja kyselleet miestenjumpan perään. Uimahallilla on muutamia muitakin kaikille avoimia vesijumpparyhmiä pitkin viikkoa, joissa ei miehiä käy, joten todellista tarvetta tuskin on miesten omalle vesijumpparyhmälle saati uudelle sekaryhmälle.

KAIKENMAAILMAN TANSSIA – KMT KEVÄTKAUSI

Kaikenmaailman tanssit jatkoivat taas joulujuhlien jälkeen tammikuun toiselta viikolta alkaen, mutta tanssipäivä vaihtui tiistaista maanantaille. Päivänvaihdon syynä oli uusi harrasteryhmä joka tiistainen naisten vesijumppa, jonka kanssa pyrimme välttämään päällekkäisyyttä ja ihan osittaisesta aiheestakin, sillä pari tanssijaa on käynyt naistenvuoron vesijumpassakin sitten kun siihen aukesi mahdollisuus helmikuun alusta alkaen. Mutta toisaalta niin suurta ryntäystä vesijumppaan ei syntynyt tanssijoiden keskuudessa, että päivän siirto olisi täysin perusteltua tulevaisuudessa. Päivän vaihto vuodenvaihteessa luonnollisesti sekoitti hieman tanssijoiden omia aikatauluja ja jotkut joutuivat jäämään pois ja taas vastaavasti muutamia uusia tanssijoita löysi paikalle uuden harrastusaikataulun myötä.

Maanantain tanssiaikataulu muotoutui vanhojen ryhmien mukaan muotoonsa ja vain lasten sekä nuorten tanssit vaihtoivat paikkaa päittäin. Lavatansseja on opeteltu ja tanssittu puolentoista tunnin ajan noin viidentoista hengen voimin klo 16.30 alkaen, jonka jälkeen nuoret, yli kymmenvuotiaat ovat päässeet tanssimaan hip-hoppiä kolmeksi vartiksi. Nuorten tanssien jälkeen on lapsilla ollut mahdollisuutta tutustua tanssimalla omaan kehoon ja sen hallintaan ja lopulta viimeisenä ryhmänä Humppabailaajat ovat hikoilleet aerobiseen rytmiin suomalaisia tanssiaskelia suomimusiikin tahtiin.

Jokaisessa ryhmässä on kauden aikana ollut maahanmuuttajia myös kantasuomalaisten mukana. Maahanmuuttajat ovat olleet vastaanottokeskuksesta ja heidän määränsä on vaihdellut ryhmissä paljon monestakin eri syystä johtuen. Yksi painavimmista syistä on ollut uusien mamujen saapuminen vastaanottokeskukseen ja sitä kautta he ovat nopeasti löytäneet tanssien pariin. Toinen syy vaihtelevaisuuteen on ollut vastaavasti taas päätösten nopea saapuminen vastaanottokeskuksen asiakkaille, jolloin he ovat joko vaihtaneet paikkaa Suomen sisällä tai lähetetty takaisin, johonkin muuhun maahan. Lisäksi Suomalaiseen normiin ja kulttuuriin verrattuna maahanmuuttajien epämääräinen ajantaju on joskus jättänyt heidät saapumatta paikalle tai he ovat tulleet reilusti myöhässä tanssitunneille.

Suurin hajottava tekijä tanssijoiden keskuudessa on ollut erityisesti nuorten tanssiryhmässä, jossa on muodostunut kavereita kulttuurien yli ja kantasuomalaiset nuoret eivät vaan voi käsittää miksi heidän uusi ystävä ei saa jäädä Suomeen jostain syystä. Tokihan tilanne on varmasti maastakarkoitettavalle henkilölle raskas, mutta siihen asiaan en ole päässyt paneutumaan henkilökohtaisesti, joten en voi heidän kokemuksista mitään kertoa.

Neljässä eri tanssiryhmässä on kevään aikana käynyt hyvinkin säännöllisesti harrastava ihmisjoukkio. 40 – 50 tanssijaa on Ahosen Elisa liikuttanut / tanssipäivä. Erityisesti lasten ja nuorten tanssiryhmässä mamujen osuus on noin puolet ryhmän kokonaisvahvuudesta. Lavatansseissa kävi yksi ulkomaalaistaustainen mies, mutta hänkin sai myönteisen päätöksen ja vaihtoi paikkakuntaa parin kuukauden jälkeen. Humppabailuissa on käynyt vain naisia ja maahanmuuttajien osuus on ollut hyvin pieni, 1-4 henkilöä viidestätoista tanssijasta, mutta siinäkin ryhmässä on tapahtunut erityisen positiivista kehitystä siltä osin, että viimeinkin myös Mayanmarilaisyhteisön naishenkilöitä on löytänyt itsensä humppabailuista hytkymästä. Tähän positiiviseen kehitykseen on yhtenä suurena osatekijänä ollut parin Myanmarilaisen naisen

työllistyminen kunnan laitoshoitoyksikössä ja he ovat löytäneet sieltä kautta innostavia henkilöitä ja uusia ystäviä jotka ovat käyneet tanssimassa ja pyytäneet tulemaan mukaan maanantaisin Humppabailuihin. Olenkin kiitellyt siistijöitämme mahtavasta työstä jota he tekevät oman toimensa ohessa toivottaessaan tervetulleeksi uudet työntekijät ja ottamalla heidät heti osaksi työyhteisöä ja mukaan yhteisiin vapaa-ajan harrastuksiin.

Kevätnäytös Sylvään koulun auditoriossa lauantaina 26.4.

Lasten ja nuorten tanssiryhmät osallistuivat TanssinTahdin järjestämään kevätnäytökseen, joka oli osa isompaa Sastamala Tanssii- viikonlopputapahtumaa, joka oli järjestetty kansainvälisen tanssipäivän kunniaksi. Esityksessä esiintyivät monet eri TanssinTahdin tanssikoulujen ryhmät. Esityksiä oli yhteensä noin 20 ja kahdessa osiossa olivat Punkalaitumen Kaikenmaailman Tanssijat pääosassa.

Lasten tanssiryhmän esitys meinasi hieman kuivua torsoksi, sillä osa tansseissa käyneistä lapsista ei päässyt mukaan esitykseen syystä ja toisesta sekä osa vastaanottokeskuksen lapsiperheistä oli juuri edeltävällä viikolla muuttanut pois Punkalaitumelta, joka karsi tanssijoita paljon.. Onneksi ohjaaja Elisa pystyi rekrytoimaan muista tanssiryhmistä, joita hän myös ohjaa, lisää esiintyjä lastennäytökseen ja sekin lopulta onnistui todella hyvin.

Nuorten ryhmän Hip-Hop näytös sai raikuvat aplodit vislausten kera esityksen aikana ja sen päätyttyä. Biisiksi oli valittu ”värillä ei oo välii” ja rennolla ja isosti elehtivällä esityksellä siihen saatiin upea draivi, joka kantoi tappiin asti iloisesti breikkiliikkeiden säestäessä lopun ”battlerinkiä”.

Muihin esiintyneisiin tanssiryhmiin verrattuna huomionarvoista oli ehdottomasti se, että Punkalaitumen ryhmissä oli myös poikia mukana, kun kaikki muut esiintyneet tanssiryhmät koostuivat ainoastaan tytöistä.

TanssiTahdin ”äiti” Liisa Kontturi-Paasikko myös ylisti KaikenmaailmanTanssia –projektia nuorten esityksen päätyttyä ja kertoi tästä ainutlaatuisesta Monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen tanssiprojektista koko 200 -päiselle yleisölle. Hän itse on kovinkin innoissaan yhteistyöstämme ja tanssin ilosanoman mahdollisestamisesta Punkalaitumella, juurikin tällä tavalla kuin nyt sitä toteutamme.

Tanssiryhmät kokoontuvat kerran viikossa toukokuun loppuun asti, jonka jälkeen alkaa ansaittu kesäloma. Syksyllä olisi taas tarkoitus jatkaa tansseja, mutta missä se on vielä kysymysmerkin alla. Sillä Punkalaitumen vastaanottokeskus on tällä hetkellä tätä kirjoittaessani lopetusuhan alla ja toiminta on kaavailtu päättyväksi 31.8. mennessä. Tällä perusteella Haukankoskella vastaanottokeskuksen vieressä sijaitsevassa tanssisalissa ei olisi välttämättä tarpeellista järjestää tansseja enää syksyllä vaan harrastus voitaisiin tuoda lähemmäs pitäjää ja paikkakuntalaisille, niin kantasuomalaisille kuin kiintiöpakolaisille vielä helpommin saavutettavaksi.

Nuorten tanssiryhmällä on kaksi esiintymistä sovittuna kesälle. Ensimmäinen on jo nyt tulevana perjantaina 6. päivä kesäkuuta Vammalassa Avoimen lavan tilaisuudessa, johon tanssijoita on pyydetty mukaan esiintymään. Toinen tanssiesiintyminen tapahtuu nuorisokonsertin yhteydessä kesäkuun 19. päivä Särkän tanssilavalla jossa Rap-artisti Tuomas Kauhanen esiintyy ja nuorten tanssiryhmä tanssii yhden kappaleen mittaisen esityksen Tuomaksen räppäyksen yhteydessä.

LAITUMEN PALLO RY JA ALKANUT YHTEISTYÖ

FC Vartiolan toiminnan hiipussa viime vuoden lopussa tuli pohtia uusia mahdollisuuksia kehittää jalkapallotoimintaa Punkalaitumella. Vuoden 2013 heinäkuussa perustettu uusi palloiluseura La-Pa aloitti toimintansa viime kesänä kahdella lasten jalkapallojoukkueella. Tälle toiminnalle on ollut tilausta jo pidemmän aikaa Punkalaitumella sillä innokkaimmat jalkapalloa pelaavat paikkakuntalaiset ovat matkanneet tähän mennessä joko Urjalaan, Huittisiin tai Vammalaan pelaamaan jalkapalloa eri seuroihin pois lukien FC Vartiolan pelaajarinki, joka on harjoitellut paikkakunnalla. Tokihan kunnassa puitteet harrastukselle ovat olleet kunnossa ja lapset ja nuoret pelaavat jalkapalloa omatoimisestikin, mutta ilman järjestettyä seura- ja joukkuetoimintaa jota monet, niin lapset kuin vanhemmat kuitenkin kaipaavat.

La-Pa:n alkaneen toiminnan myötä pystyimme hankkeen puitteissa kasvattamaan seuran toimintaa kattamaan kaikki junioreikäluokat ja tarjoamaan aikuisillekin suunnattua joukkuetoimintaa. Hankkeen mukaan tulo seuran kehittämiseen on mahdollistanut uusien valmentajien ja ohjaajien rekrytoimisen seuran toimintaan mukaan, jonka myötä myös uusille joukkueille on pystytty järjestämään toimiva kehitys- ja kasvualusta. Lisäksi toiminta on laajentunut pelkästä jalkapallon pelaamisesta myös sisäjalkapallon eli futsalin harrastamiseen uusitussa liikuntahallissa.

La-Pa:n toimintaa pyöritetään vapaaehtoisvoimin, joten hankkeen puitteissa suunnatut voimavarat seuralle on mahdollistanut toiminnan laajentamisen kuormittamatta liikaa jo toimivia seura-aktiiveja. Lisäksi yhdelle valmentajalle pystytään korvaamaan rahallisesti hänen panoksensa joukkueen eteen toimimisesta. Muilla rekrytoituilla valmentajilla on henkilökohtaisia sidosryhmiä joukkueissa omien lasten myötä ja he ovat sitoutuneet toimintaan siltä pohjalta eivätkä he ole halukkaita saamaan korvausta valmennuksesta. Itse olen toiminut myös ohjaajan ja valmentajan saappaisissa niin aikuisten kuin nuortenkin harjoituksissa.

La-Pa:n toimintaa tuetaan myös erilaisten talkootyö mahdollisuuksien tarjoamisella. Heillä on valmiudet ja kokemusta järjestää kattavaa kioski- / buffettitoimintaa erilaisissa tapahtumissa, joita kunnan alueella järjestetään joko monikulttuurisesti liikkuen -hankkeen tai muuten vapaa-aikatoimen puolesta. Tähän varainkeruumahdollisuuteen La-Pa:n aktiiviset seuratoimijat ovat tarttuneet hyvin ja kiitollisina ja puolestamme me taas kunnan vapaa-aikatoimessa olemme hyvinkin kiitollisia heidän panoksesta tehdä järjestetyistä tapahtumista kokonaisvaltaisesti osallistujia palvelevia kokonaisuuksia.

Lisäksi hankin Punkalaitumen kunnalle pallotutkan, jonka avulla voidaan mitata laukaisunopeutta eri harrastusvälineillä (salibandy, jalkapallo, tennis, lentopallo, jääkiekko jne.) tai yksittäisen henkilön juoksu- tai jopa hiihtonopeutta. Tämän pallotutkan avulla seuroilla on mahdollisuus myös kerätä varoja oman toimintansa tukemiseen esimerkiksi turnauspäivien yhteydessä järjestämällä osallistujille pallotutkaan laukomista pientä maksua vastaan. Tutka on seuroille ja yleishyödyllisille toimijoille vapaasti lainattavissa haluamiinsa tapahtumiin, joissa näkevät sille olevan käyttöä. Tutka antaa myös kivan lisämausteen tavoitteelliseen harjoitteluun kun nopeuksia pystytään vertaamaan ja seuraamaan yksittäisen urheilijan kohdalla pidettävällä kirjanpidolla.

La-Pa:n nuorimmat juniori-ikäluokat osallistuvat tulevan kesän aikana paikalliseen mutta kuntarajoja ylittävään nappulaliigaan ja he pääsevät pelaamaan kauan odotettuja sarjapelejä muita alueen joukkueita vastaan. Lisäksi seuran uudet ryhmät, B- juniorit sekä aikuisten joukkue, jotka koostuvat suurilta osin maahanmuuttajataustaisista pelaajista, muutamilla kantasuomalaisilla höyrytettyinä osallistuvat tulevana talvikautena palloliiton järjestämiin futsalsarjoihin.

Kaikissa seuran joukkueissa on pelaajia niin kantasuomalaisista kuin maahanmuuttajista ja pelaajajako omiin ikäluokkiin on onnistunut varsin kivuttomasti vaikka ennakkospekulaatioita kuunnellessani FC Vartiolan toiminnan hiivuttua sain varsin ristiriitaisia mielipiteitä esitellessäni uutta toimintamallia, jossa kaikki jalkapalloilijat sijoitetaan oman ikäluokan joukkueisiin.

Tämä yhteistyö Laitumen Pallon kanssa on ollut suuri kehitys- ja piristysruiske punkalaitumelaiselle palloilukulttuurille jos katsotaan kaarta miten jalkapallotoiminta on kehittynyt viimeaikoina paikkakunnalla. Nykyään ei kenenkään paikkakuntalaisen enää tarvitse hakea itselleen jalkapallojoukkuetta kehyskunnista ja tämä on pienen itsenäisen kunnan kannalta hyvinkin tärkeä asia, että elävää ja monipuolista harrastustoimintaa pystytään järjestämään laaja-alaisesti ja sitä on tarjolla omalla paikkakunnalla kaikille ikäluokille niin kantasuomalaisille kuin maahanmuuttajille. Lisäksi naiset ovat myös aktivoituneet lisääntyneen jalkapalloilun myötä nyt kevään aikana ja he ovat pyytäneet omaa naisten ja tyttöjen harrastusryhmää toteutettavaksi. Tähän on tarkoitus myös paneutua ja toteuttaa tämä pyyntö ensitilassa, tämän naisryhmän kautta todennäköisesti paikkakunnan mamunaisetkin voisivat vielä lisää aktivoitua tarjottujen harrastusten pariin.

LIIKUNTAHALLIN AVAJAISET JA AVOIMET OVET 11.4.2014

Monikulttuurisesti liikkuen -hanke näytteli myös osaansa Punkalaitumen kunnan peruskorjatun liikuntahallin avajaisissa perjantaina 11.4.2014. Kunnan eri toimijat sivistystoimesta, hallinnosta ja vapaa-aikatoimesta järjestivät yhteistyössä tapahtuman kutsuvieraille, jotka omalta osaltaan olivat joko peruskorjaushankkeen toimijoita, kunnan liikunnallisesta ja vapaa-aikatoiminnasta vastaavia henkilöitä, paikkakuntalaisia menestyneitä urheilijoita, kuntapäättäjiä tai kansanedustajia tai kunnan henkilöstöä, jotka vastaavat omalla tahollaan liikuntapaikoista.

Kutsuvierastilaisuudessa oli paikalla noin 80 henkilöä, jotka saivat nauttia erilaisista, musiikillisista, näytelmällisistä ja liikunnallisista esityksistä, joita koulujen oppilaat olivat harjoitelleet esitettäväksi tilaisuudessa. Monikulttuurisesti liikkuen –hankkeen osalta järjestin nuorten jalkapalloilijoiden, kantasuomalaisten ja maahanmuuttajien kanssa tekniikkaradan, jossa pelaajat pääsivät esittelemään teknisiä taitojaan yleisölle ja potkaisemaan maaliin lopulta, jossa pallotutka kertoi laukaisunopeuden. Jokainen esitys sai raikuvat aplodit yleisöltä ja tunnelma oli muutenkin varsin hupaisa ja rento, varsinkin silloin kun klovninaamioihin maalatut nuoret voimistelijat hyppivät trampoliinilta patjoille pellehyppyjä ja voltteja sirkusmusiikin säestäessä menoa ja kun yksi jalkapalloilijoista pomputteli pallon jaloillaan koko tekniikkaradan läpi yleisön kannustaessa rytmikkäällä taputuksella ja laukoi vielä pallon maalin yläkulmaan ilmapotkulla suoraan pomputtelun päätteeksi johon kaikki vastasivat yleisön puolelta raikuvilla aplodeilla ja kannustushuudoilla.

Kutsuvieraiden kahviteltua esitysten jälkeen liikuntahallin ovet avautuivat koko kansalle ja punkalaitumelainen liikunnasta ja liikuntahallista kiinnostunut väestö valtasi hallin ja he pääsivät testailemaan uutta välineistöä, jotka olivat esillä kaikkien kokeiltavana. Pingispöydät olivat jatkuvassa käytössä ja lasten temppuilunurkkauksessa roikuttiin, renkuttiin, hypittiin voltteja ja kiipeltiin seinillä, koripallot lentelivät koriin, sählyä ja futsalia pelattiin minikentillä ja pallotutkalle, sählypallon nopeutta testaamassa oli jonoa tilaisuuden alusta loppuun asti.

Kävijöitä kolmen tunnin avoimien ovien aikana hallissa oli noin 200 henkilöä ja tapahtumassa oli aivan uskomaton ilon ja liikunnan riemun fiilis. Aikuiset, nuoret ja lapset lievästi ohjatusti ja täysin omatoimisesti löysivät tekemistä monista eri toimintapisteistä ja meitä järjestäjiä jopa harmitti lopettaa avoimet ovet alkavien salibandyharjoitusten alta. Vaikka avoimien ovien aika olikin jo ohi niin viimeiset innokkaat liikkujat harrastivat loppuun asti kunnes pikkulasten salibandyharjoitusvuoro alkoi ja he vipelsivät koko hallin alalla sählypallojen perässä.

Oona Koivula (vas.) ja Tuomas Tenkanen (oik.) kuvailevat remontoitua hallia valoisaksi. He ovat saaneet lisää intoa myös koulu liikuntatunneille.

Remontti lisäsi liikuntaa

▼ Avajaisia vasta vietettiin, mutta uuden liikuntahallin vaikutus näkyy jo nyt

Punkalaidun

Marianna Langenoja

Reilusti lisää futsal-ryhmiä, kolme kunnan järjestämää uutta liikuntakerhoa ja lasten hiihtokoulun toiminnan laajentuminen.

Siinä joitakin esimerkkejä siitä, miten punakalaitumelaisten liikuntamahdollisuudet ovat parantuneet remontoitun hallin avaamisen jälkeen.

Kun listaan lisätään sekin, että liikunnanopettaja **Tuomas Tenkanen** mukaan oppilaiden liikuntamotivaatio on kasvanut kunnostetun hallin myötä, alkaa reilun miljoonan euron remontti osoittaa merkityksensä.

– Se vanha myrkyinvihreä halli oli ränsistynyt ja synkkä. Nyt on paljon paremmat mahdollisuudet harrastaa, sanoo yhdek-

säsuokkalainen **Oona Koivula**.

Punkalaitumen liikuntahalli laitettiin kahdeksassa kuukaudessa lähes kokonaan uusiksi. Liikuntaharrastusten kannalta tärkeimpiä uudistuksia ovat ilmanlaadun parantaminen ja varastotilojen laajennus.

Vanhan liikuntahallin ilmanlaatua on kuvailtu "saharamaiseksi". Jos pallo osui pelatessa kattoon, villalevyistä pöllähti iso pölypilvi. Hengittäminen ei ollut helppoa, vaikka homeongelmia ei rakennuksessa todettuakaan.

KIRJASTOAUTOTALLIN muuttaminen välinevarastoksi tuli tarpeeseen sen vuoksi, että remontin yhteydessä lisättiin huomattavasti hallin välineistöä.

– Se oli huikea näky, kun koko halli oli täynnä elämää.

Muun muassa uusi koottava salibandykaukalo mahtuu helpposti isoon varastoon. Sinne sopii myös olympiatason trampoliini sekä uudet futsal-maalit. Liikunnanopettaja Tenkanen mukaan uuden välineistön ansiosta myös koululiikunnasta on mahdollista tehdä aiempaa monipuolisempaa.

Liikuntahallin saneeraus valmistui maaliskuun puolessa välissä, mutta sen avajaisia vietettiin 11. huhtikuuta. Avoimien ovien päivässä oli noin 200 kävijää.

– Se oli huikea näky, kun koko halli oli täynnä elämää. Esittelimme uutta välineistöä, ja ihmiset oikeasti tutustuivat niihin, liikunta- ja vapaa-ajan ohjaaja **Tomi Hyvönen** sanoo. Hänen mielestään hallin remontti on kuntalaisille

tärkeä, ja se teki tiloista tasokkaat.

– Harvoin tämäntasoinen halli on missään kunnassa yhdistysten ilmaiseksi käytettävissä. Tämä halli kuitenkin pysyy käyttäjilleen ilmaisenä, mikä on hieno kädenojennus kunnalta, Hyvönen arvioi.

UUDISTETUN hallin vuorolista alkaa olla jo täynnä. Se on uutta Punkalaitumella, sillä ennen remontin alkua hallissa riitti vapaita vuoroja.

– Tällä hetkellä näyttää olevan 3,5 tuntia viikossa vapaita vuoroja tarjolla, laskee kiinteistöhoitaja **Kai Usiskartano**.

Hallin hyvän käyttöasteen vuoksi Punkalaitumella huhutaan, ettei hallia suljettaisi kesäksikään. Tavallisesti hallin ovet on pantu sähpiin kahdeksi kesäkuukaudeksi, sillä käyttäjiä ei ole riittänyt.

Punkalaitumen liikuntahallin vuorolista ei ole koskaan ollut näin täynnä. Liikunta- ja vapaa-ajanohjaaja Tomi Hyvönen mukaan yhdistykset ovat laajentaneet toimintaansa ja kuntakin tarjoaa enemmän liikuntamahdollisuuksia kuin ennen remonttia.

Punkalaitumen liikuntahalli saneerattiin lähes kokonaisuudessaan. Remontti maksoi reilun miljoonan, josta valtion tuki oli yli 300 000 euroa.

LOPPUPOHDINTA KEVÄÄSTÄ 2014

Toimintavuosi 2014 on lähtenyt käyntiin mainiosti ja uusia yhteistyökumppaneita on löytynyt hankkeen tukijoiksi ja yhteistyötahoiksi. Monikulttuurisesti liikkuen – hanke on pystynyt järjestämään monialaista harrastustoimintaa Punkalaitumella keväänkin aikana, vaikka vähäinen lumi- ja jäättilanne sulki pois suomalaisten perinnejien kirjon talvikaudella. Toivottavasti tulevana talvena päästään laduille jo alkutalvesta. Onneksi liikuntahallin remontti lopulta valmistui alkuvuodesta ja sitä myöden harrastusmahdollisuudet ovat kunnassa taas huippuluokkaa ja tapahtumien sekä toiminnan järjestäminen helpottui huomattavasti.

Järjestettyjä turnauksia, kisoja ja tapahtumia on tarkoitus kehittää myös tulevaisuudessa samoin kaavoin ja myös uusia tapahtumia ideoiden. Hankkeen avulla on saatu paikallisiin liikuntaaktiiveihin lisää energiaa ja he ovat olleet yhteydessä jo minuunkin päin kertoakseen ideoista joita voisi toteuttaa ja vapaaehtoiset toimijat ovat olleet mukana järjestämässä tapahtumia, tapahtumia joita ensimmäisen toteutuskerran jälkeen on toivottu jokavuotisiksi tapahtumiksi.

Joten nyt kolmantena toimintavuotena hankkeeseen suunnattu energia ja toimintavarat alkavat tuottaa halutun kaltaisia tuloksia ja ne realisoituvat mitä parhaimmin nimenomaan ihmisten aktivoitumisena ja halukkuutena kehittää ja jatkaa toimintaa ja tapahtumia tulevinakin vuosina. Monikulttuurisesti liikkuen hankkeen yksi kulmakivistä toimintaa tehdessä ja sen toteutuessa on ollut mielestäni tasavertaisuus ja yhteisöllisyys tekemisessä, niin kantasuomalaisten kuin maahanmuuttajien, lasten ja aikuisten, tyttöjen ja poikien ja naisten sekä miesten kesken. Olen laittanut itseni ja omat mielipiteeni likoon yleisissä keskusteluissa, facessa ja toreilla, tasa-arvoa edistämällä ja sen puolesta rummuttaen Punkalaitumen yhteisöstä on löytynyt se kanava, jolla voi vaikuttaa kaikkien viihtyvyyteen, hyvinvointiin ja elämänlaadun parantamiseen kunnassa, Pirkanmaalla, Suomessa, Euroopassa ja lopulta koko maailmassa.

Loppuvuosi tulee olemaan kiireistä aikaa hankkeen pyörittämisessä, sillä yksittäisiä tapahtumia ja jokaviikkoisia harrastusryhmiä on kalenteri pullollaan jo nyt, mutta muutama vapaa viikonloppu ja iltakin siellä vielä on olemassa johon voisi jotain mielenkiintoista kehittää Monikulttuurisesti liikkuen – hankkeen puitteissa. Ideoita kasvaa ja ilmestyy kokoajan ja ne kypsyvät osa pidempään ja osa toteutetaan siltä istumalta kun ne syntyvät. Varmaa on, että Punkalaitumelaiset liikkujat nauttivat näistä hedelmistä ja itse koen olevani etuoikeutettu saadessani järjestää tätä monialaista toimintaa hankkeen puitteissa. Kohti kesää!